

thiếu nhi

27

SỐ ĐẦU XUÂN
chúc mừng năm mới

Hộp Thư

TRẢ LỜI ĐỒ VUI CÓ THƯỜNG SỐ 24

CÂU HỎI: Một người có 5 đoạn rời của một vòng xích. Mỗi đoạn gồm có 4 mắt xích. Biết rằng công của một mắt là 10đ, công hàn một mắt cũng là 10đ. Vậy em hãy chỉ cho người ấy cách nào ít tốn tiền nhất để nối 5 đoạn xích nói trên thành một vòng xích duy nhất. Theo cách chỉ dẫn của em thì phải tốn bao nhiêu tiền.

TRẢ LỜI: Lấy một đoạn rời trong 5 đoạn, đem cưa tất cả 4 mắt xích ra rồi nối 4 đoạn rời còn lại bằng 4 mắt xích mới cưa và hàn lại. Như thế:

— Công cưa 4 mắt xích hết 40đ.

— Công hàn 4 mắt xích hết 40đ.

Số tiền phải trả ít nhất là 80đ.

Sau đây là danh sách các em đáp trúng, ở tỉnh xa tòa soạn sẽ gửi báo biểu số tân xuân bằng đường bưu điện và không chịu trách nhiệm về việc mất báo có thể xảy ra. Còn các em ở Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định xin ghé tòa soạn lấy báo biểu như thường lệ.

DANH SÁCH ĐỘC GIẢ ĐOÁN TRÚNG

Hồ xuân Sơn (Gia Định) Phạm văn Lương (Saigon) Nguyễn văn Sơn (Saigon) Nguyễn thị Thu Hương (Saigon) Lê trần Hùng (Chợ Lớn) Thái dư Nam (Saigon) Ngô anh Quân (Gia Định) Lê văn Phúc (Gia Định) Nguyễn thái Hùng (Gia Định) Trần công Lương (Gia Định) Đào chấn Thụy (Saigon) Nguyễn minh Bảo (Gia Định) Nguyễn hoàng Anh (Gò Vấp) Văn Biên (KBC 4481) Phạm xuân Hoàng (Saigon) Đỗ văn Chiến (Thị Nghè) Nhất thượng Nhân

Phú Nhuận) Phạm Lang (Gia Định) Đôn sao Bạch (Tân Định) Cao hoài Liêm (Saigon) Châu quốc Chí (Gia Định) Nguyễn văn Hùng (Bảo Lộc — Lâm Đồng) Không ghi tên 6 Tôn thọ Tường (Thị Nghè Gia Định) Lê văn Phước (Saigon) Nguyễn hoan Thông (Gia Định) Nguyễn đình Phước (Saigon) Phạm hoài Nhân (Ty điền địa Long Khánh) Thái anh Kiệt (Cần Thơ) Phan quốc Việt (Chợ Lớn) Phạm Bá Huy (Saigon) Hồ văn hạnh (Qui Nhơn) Tôn anh Tài (Saigon) Trần thái Thuận (Gia Định) Phạm minh Cảnh (Cần thơ) Bùi trọng Hân (Gia Định) Nguyễn thái Thuật (Gia Định) Lê quang Khải (Saigon) Trần văn Thành (Tây Ninh) Nguyễn ngọc Lâm (Chợ Lớn) Trần ngọc Gia (Đà Nẵng) Thanh Quang (Phủ Thọ) Nguyễn anh Tuấn (Phủ Thọ) Tô anh Tuấn (Saigon) Nguyễn thanh Tâm (Vĩnh Long) Nguyễn ngọc Thạch (Lê văn Duyệt) Nguyễn văn Vui (Chí Hòa) Đỗ văn Hùng (Saigon) Tất tử Lợi (Bình Dương) Nguyễn ngọc Khuynh (Pleiku) Lê văn Khâm Phòng (Đà Nẵng) Nguyễn hoàng Hải (Saigon) Bùi trọng Quốc (Đà Nẵng) Nguyễn văn Cư (Đà Nẵng) Trần quốc Toàn (Saigon) Nguyễn văn Giàu (Hồng Ngự) Trần đức Tuất (K.B.C. 4003) Phạm nhất Anh (Gia Định) Bùi quang Thành (Saigon) Nguyễn thế Quang (Đà Nẵng) Tạ Hồng Sang (Saigon) Huỳnh Mai (Mỹ Tho) Lê anh Trung (KonTum) Bùi quế Lâm (Saigon) Xin hải Sơn (Phủ Nhuận) Nguyễn thủy Trang (Gia Định) Nguyễn văn Tiếp (Mỹ Tho) Nguyễn minh Hưởng (Kiên Giang) Lê thị Liên (Triệu Đà Chợ Lớn) Nhâm quế Phương (Pleiku) Bùi vĩnh Hòa (Qui Nhơn) Lê quốc Vũ (Phan Rang) Trần yên (Phan Rang) Lê Duy Tiến (Cam Ranh) Đỗ quý Hùng (Saigon) Nguyễn thị Lựu (Nha Trang) Mai bạch Tuyết (Saigon) Phan khương Thái (Gia Định) Nguyễn Xin (Gia Định).

Hộp thư VƯỜN HỒNG

Chị ĐỖ PHƯƠNG KHANH trả lời

Thân gửi tất cả các em

Nhân dịp đầu năm, chị thương mến gửi tới tất cả các em của chị lời chúc tụng nồng nhiệt. Và chị tin chắc các em sẽ vui lòng đón nhận lời chúc của chị với nụ cười. Chị chúc các em suốt năm được luôn luôn cười tươi như hoa hồng:

Đời ta bao tươi vui như hoa hồng thắm...

Đó, cười lên đi, các em!

Sau, chị nhắc các em vài điều:

1) — Chị rất cảm ơn tất cả các em đã gửi thiệp cho bác chủ nhiệm, chủ Nhật Tiến, các tác giả trong tòa soạn, và chị cũng đã gửi thiệp chúc tết tới tất cả các em trong gia đình Thiếu Nhi. Nhận được thiệp, em bày ở mặt bàn học để nhớ tới T.N. luôn luôn nhé. Em nào không nhận được, vì nhiều lý do như: địa chỉ sai, thất lạc v.v. xin đừng cau mặt, mất nét duyên dáng đó nghe em.

2) Gửi bưu phiếu, ngân phiếu để mua báo bộ (chị sẽ gửi báo đảm bảo chắc chắn không mất) xin ghi là Bà Đỗ thị Phương 159 Thiệu Trị Phú Nhuận Saigon. Bài vở đề kinh gửi Chủ Nhật Tiến.

3) Các em ở xa, thường bị thiếu báo, xin dặn trước đại lý, họ sẽ đặt mua ở nhà phát hành nhiều hơn, và nhà phát hành sẽ gửi ra đủ số để cung cấp cho các em. Chứ các em cứ đi hết sạp báo này tới sạp báo khác, đâu cũng hết mà không dặn riêng sạp nào, họ cũng không đặt mua (vì họ sợ đặt mua rồi, không bán được sẽ không trả lại nhà phát hành được vì số phí di chuyển cao lắm). Các em hãy ghé ngay sạp báo dặn họ kỳ tới sẽ mua (nếu có thể, em mua dài hạn của sạp

(xem tiếp trang sau)

thiếu nhi

Chủ nhiệm: NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG — Chủ biên: NHẬT-TIỀN

Tòa soạn: 159 Thiệu-Trị (Phủ Nhuận) Sài Gòn Điện Thoại 42.152

Cơ sở phát hành: 62 Lê Lợi — Sài Gòn Điện thoại 20.348

THƯ CHỦ NHIỆM GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến,

Sau mấy ngày nghỉ tết, cũng như các đồng nghiệp khác, THIẾU NHI lại đèn với các em với số báo đầu xuân này.

Ngày vui lúc nào cũng qua mau. Từ bây giờ, chúng tôi nỗ lực để cho tờ THIẾU NHI của các em mỗi ngày thêm khởi sắc, xứng đáng là tờ báo giải trí và giáo dục dành cho trẻ em Việt Nam.

Còn các em, các em lại phải nhìn lại bài vở nhà trường mà các em đã tạm gác trong mấy ngày Tết.

Các em phải vui đầu vào sách vở như những năm vừa qua.

Mỗi năm hoa về đây,
Hoa nói gì với người?
Lòng đời chắc nặng lắm,
Hoa nói hoài không thôi.

Đúng như nhà thơ Huy Cận đã nói trong những vần thơ trên: Lòng đời chắc nặng lắm!

Trong những ngày sắp tới, chúng ta sẽ gặp nhiều chông gai, nhiều khó khăn, nhiều thử thách trên con đường đi của chúng ta.

Nhưng với chí cương quyết, lòng kiên nhẫn, chúng ta sẽ vượt qua mọi trở ngại.

Một nhà thơ khác đã khuyến khích chúng ta:

Xuân bước nhẹ trên cành non lá mới,
Bạn đời ơi, vui chút với đời nồng.

**Thân chúc độc giả toàn quốc một
năm mới tươi vui và thịnh vượng.**

NỤ CƯỜI XUÂN

Ảnh : LÊ - VĂN - TUẤN. f : 4, 1/250 kính lọc vàng film : 100 ASA

Với lòng ~~hân hoan~~, chúng ta mạnh dạn bước vào năm mới, hy vọng chúng ta sẽ gặp Một Mùa Xuân Mới, một mùa **XUÂN DÂN TỘC**, trong đó ~~giữa~~ người Việt chúng ta không còn hận thù, không còn cảnh khói lửa điêu tàn để các em được yên ổn học hành.

*Đây một mùa Xuân Mới tới gần,
Đây mùa bắt tận của muôn xuân
Hương tình nhân loại bay man mác
Gió bốn phương trời vang ý dân*

T.H

Thân mến
NGUYỄN HÙNG TRƯỞNG

THẮC MẮC

thiếu nhi / 2

HỎI : 1) Gió là gì ?

2) Phấn làm bằng gì ?

TRẦN-NGUỒNG-KHẢO
(Thủ Đức)

ĐÁP : 1) Không khí bao bọc quanh quả địa cầu tạo nên một lớp *áp lực* Trung bình thì áp lực ấy tương đương với áp lực của một cột thủy ngân cao 760 milimét. Nhưng áp lực này lại thay đổi tùy theo nhiệt độ và độ cao. Không khí nóng, áp lực giảm đi. Càng lên cao áp lực cũng giảm nữa. Vì thế áp lực của không khí thay đổi tùy theo từng nơi cao, thấp, nóng, lạnh. Khi hai miền ở gần nhau, một miền không khí có áp lực yếu, và một

miền không khí có áp lực mạnh, thì không khí sẽ tràn từ miền có áp lực mạnh qua. Sự di chuyển này tạo thành Gió. Nói tóm lại Gió là sự di chuyển của không khí trong bầu khí quyển quanh ta.

2) Phấn viết bằng chế tạo bằng Thạch cao (plâtre) có pha thêm Carbonate de chaux. Nếu Thạch cao tốt thì cứ 70 phần thạch cao lại trộn với 30 phần Carbonate de chaux đem nghiền nhuyễn rồi hòa với nước cho nở và đổ vô khuôn. Cục phấn lấy ở khuôn ra còn ướt phải đem phơi thật khô.

HỎI : Em thấy trong báo IN có đề chữ L.T.S. trước viết một bài truyện. Vậy chữ đó là chữ gì ? Tiện đây anh cho em biết luôn chữ «truyện» và chữ «chuyện» có giống nhau không ?

NGUYỄN THỊ NGỌC MỸ
(Vũng Tàu)

ĐÁP : L.T.S. là chữ viết tắt của ba chữ Lời Tòa Soạn dùng để giải thích thêm (nếu cần) trước khi đăng bài chính. Chữ Truyện (viết TR) có ý nghiêng về sự ghi chép như quyền truyện, truyện ngắn, truyện dài, truyện ký, kinh truyện. Còn

(xem tiếp trang 25)
SỞ TÂN XUÂN

THÚ GIẢI TRÍ của loài vật

Vào một đêm sáng trăng, trên cánh rừng cô quạnh bên Á Căn Đình một nhà thám hiểm Anh đang ngủ trên đất, bỗng dưng giật mình, choàng dậy vì tiếng sư tử gầm thét rất gần. Ông hé mắt thấy rõ ràng bốn con sư tử to lớn đang chạy xô về phía mình. Quá lo sợ, tim đập thình thịch, nhà thám hiểm ngồi im không dám nhúc nhích. Nhưng sau đó ông thở dài nhẹ nhõm vì không những không gặp nguy hiểm mà còn được quan sát chúng nô đùa vì không biết có ông ở gần.

Một con chạy ra quãng xa xa rồi thụp xuống bãi cỏ gặm cỏ, gào thét kêu con kia như thể trẻ em chơi trò đuổi bắt vậy. Khi gặp nhau, chúng lăn lộn và cắn vào cổ, con bị cắn dơ chân quào quào không khi rít lên những tiếng chát chúa. Được một lát, chúng đuổi nhau lăn vào bóng đêm trong rừng thâm mật hút.

Nhiều nhà sinh vật học, khi nghiên cứu về thú vật đã kể lại các câu chuyện có thật về loài vật và kết luận: Quả thực chúng cũng có những lúc nô đùa, giải trí như chúng ta, qua những dẫn chứng sau đây.

Một con gấu xám lao mình trên bãi tuyết thật nhanh, chắc bạn sẽ lo toát mồ hôi vì cứ tưởng nó xông vào bạn, nhưng không sao đâu. Nó đang mài mỏ đùa nên cố gắng chạy lên đầu dốc tuyết thật cao xong ngồi xuống để tuyết tới đầy dốc. Loài gấu rừng cũng thích trò chơi này trên những đồi cát trong rừng.

Tại vườn bách thú nọ, một con trâu nước đã nghĩ ra thú giải trí riêng. Thấy lá cây phong rơi xuống hồ nước trong chuồng, lập tức nó rón rén bò vào bờ rồi lặn xuống nước phía dưới chiếc lá. Đoạn nó phi hơi thật mạnh cho chiếc lá tung bay lên

đề rồi khi chiếc lá rơi xuống, nó lại phi hơi lần nữa. Con vật có vẻ khoái trí về trò chơi này.

Con chuột nước thường đùa rỡ với một mẫu gỗ. Nó ngậm trong mõm rồi tung lên tung xuống đến nỗi miếng gỗ nhẵn thín.

Con chồn và chó sói thích đớp một miếng rêu và tung lên cao rồi há mõm chờ cho vật đó rơi xuống là đớp lấy xong lại tiếp tục tung nữa. Chúng thường chơi trò này cho tới khi chán thì cắn nát vụn rồi bỏ đi.

Loài nhím to béo lại thích vật lộn với nhau mà không con nào bị lông đâm phải mới tài tình chứ.

Riêng loài khỉ có những cử chỉ như trẻ. Chúng nô đùa rồi vật nhau từ trên cao, có con rơi xuống, nhưng lại quặp được đuôi vào một cành cây rồi đứng đa dạng đưa đờ trên con kia.

Một con hươu đuôi theo một con khác rồi dùng sừng khê húc đồng bạn. Nhiều khi chúng chơi « đi trốn » nữa. Có lúc chúng lừa lừa, rón rén

tới sau lưng con kia để trêu như khi trẻ chơi trò ú òa vậy.

Con rái cá lao mình trên đồng bùn trơn trượt tới nước rồi lại bay lên tiếp tục như vậy một mình.

Nhưng ngộ nhất là mấy con sóc. Chúng chơi trò « chiếm thành » như sau. Một con ở giữa cố gắng chạy tới tở con kia, con thứ nhì chạy sang tở con thứ ba làm sao để con sau cùng không chui lọt được vào tở mới thôi.

Một nhà thám hiểm khác ở Phi châu kể lại. Bữa đó, ông cố gắng bỏ lại gần một bầy voi quan sát mọi hoạt động của chúng. Ông thấy mấy con to nhất đi vòng quanh những con kia, dùng vòi quật quật mà không thấy những con kia phản ứng, trái lại chúng tỏ vẻ thích thú. Thấy lạ, ông nhích lại gần hơn nữa. Thì ra chúng dùng chân và vòi lăn những quả đất khô tở cỡ ba bốn mươi phân vào nhau như thể tra chày bóng bẩy. Có lúc chúng lăn xa tới năm, sáu trăm thước.

Vậy loài vật chơi đùa như thế chính là để luyện tập cho thích hợp với hoàn cảnh. Những con già hơn tham dự thường vì giải trí.

Người ta tự hỏi: « Động lực nào đã thúc đẩy thú vật thích thú với những trò chơi giải trí như vậy? » nhưng không ai tìm được câu trả lời thích đáng cả.

ĐẶNG HOÀNG

— Con nó bắt nóng đầu chưa hả mình ?

NGUYỄN XÍ

Ông Nguyễn Xí người làng Sài Sá, huyện Chân Lộc, tỉnh Nghệ An là danh tướng nhà Hậu Lê.

Vào cuối đời Trần, Trương Phụ đem quân sang xâm lăng nước ta. Vì thấy lũ giặc tàn ác, gây bao cảnh tang thương mà không làm gì được, thân phụ Ông từ chối hợp tác với chúng (mời ra làm quan), đành bỏ nhà vào tu tại một ngôi chùa trong làng. Cứ sáng sáng, Ông dậy sớm thắp hương, thỉnh chuông, tụng kinh gõ mõ ít khi sao lãng.

Theo thường lệ, hôm nghe thấy tiếng chuông chùa ngân vang, là người hàng thịt gần đó thức dậy, sửa soạn làm thịt lợn để còn kịp mang ra chợ bán. Một bữa kia, mua được một con lợn sẽ nhưng không biết là nó sắp đẻ, ông ta định bụng sẽ làm thịt. Đêm hôm đó, sư ông nằm mơ thấy một người đàn bà với lũ con chạy tới kêu van: « Sáng mai xin ngài đừng đánh chuông sớm... Xin cứu lấy mạng tám chín mẹ con tôi, tôi sẽ đời ơn ngài... » Tỉnh dậy, sư ông hết sức ngỡ ngàng, nhưng cũng cứ chờ cho tới sáng bạch mới lên gác thỉnh chuông. Nhà hàng thịt lúc đó nghe thấy tiếng chuông choàng dậy, vội vã cầm dao xuống chuồng thì đã thấy nó đẻ được chín con. Quá mừng rỡ, ông ta lên chùa cảm ơn và thuật lại cho sư ông nghe. Thấy chuyện lạ, sư ông mua luôn cả bảy lợn đem vào rừng thả hết. Một tháng sau, nhân khi có việc qua khu rừng, sư ông bị hổ vồ tha đi mất hút.

Ở nhà, Ông Xí chờ mãi không thấy cha về, mới vào núi đi tìm gặp xác cha đã bị mối đùn lên che kín, trừ một bàn chân, ông bèn lấy đất đắp cho kín, rồi làm lễ thành phần xong, mới trở về chùa lập đàn giải oan cho cha trong ba năm rất chu đáo.

thiếu nhi / 4

Bấy giờ Ông Xí đã mười bảy tuổi, bèn bỏ ra Thanh Hóa bán dầu sinh nhai. Tới huyện Sơn Đông thì trời vừa tối ngó quanh làng mạc còn xa chỉ duy có một ngôi đền trên núi là gần nhất, ông bèn tới trú ngụ. Nhưng gọi mãi chẳng thấy ai trả lời nên đành phải ngủ gần bên cái khánh trước cửa. Nửa đêm, ông mộng thấy hai vị thần núi bảo nhau rằng: « Thiên đình quyết định lập An Nam Hoàng Đế là ông Lê Lợi, người đất Lam Sơn và cho giờ thân, ngày thân, tháng thân, năm thân khởi nghĩa trong mười năm thiên hạ sẽ thái bình ». Tỉnh dậy, ông mừng rỡ vô cùng, liền hỏi thăm đường đến Lam Sơn xin gặp Lê Lợi và thuật lại giấc mơ cùng chí hướng của mình. Lúc đó, Lê Lợi đã thu phục được ba bốn trăm dân quân cùng đang lo chiêu mộ thêm; nay được Nguyễn Xí tình nguyện tới giúp nên hết sức vui mừng.

Sau thời gian luyện tập binh mã đủ sức hoạt động, Lê Lợi mới khởi binh. Nhà vua phong Nguyễn Xí làm Đại Tướng cầm quân đánh với giặc Minh. Sau những thất bại lúc đầu, cuối cùng ông Xí đánh đâu thắng đó, nhờ vậy Lê Lợi đuổi được quân thù ra khỏi bờ cõi. Ông Xí được phong làm công thần đệ nhất.

Sau khi Lê Lợi mất, ông Xí ở lại giúp các vua Lê Thái Tôn, Lê Nhân Tôn trong việc trị nước, an dân, ông lại có công giết được một tướng Tàu ở vùng biên giới rất ác tên Đồn Đoàn nên lại được phong làm Quận Công. Tới đời Thánh Tôn, vì nghe lời dèm pha nên nhà vua tỏ ra ghét bỏ ông, mới sai thầy địa lý về làng Sài Sá, đào sông Cấm Giang để đoạn thương long mạch mộ tổ nhà ông Xí, đến nỗi nước ở trong mộ đồ như máu chảy ra liên tiếp trong ba tháng mới hết. Vì vậy, gia đình ông Xí bị động, ốm đau luôn luôn. Có ngày năm người con ông chết, ít lâu sau ông Xí cũng chết theo.

Ngày nay tại làng Sài Sá có lăng thờ ông.

MÀU SẮC ĐƯỢC DÙNG ĐỂ CHỮA BỆNH

Phát minh ra từ thời trung cổ, phép chữa bệnh bằng màu sắc được khoa học ngày nay chấp nhận là sự thực.

— ĐỒ THỊ THUẦN —

Từ thời trung cổ, các thầy thuốc đã nhận thấy rằng những bệnh nhân bệnh đậu mùa, có thể chữa khỏi được dễ dàng hơn, nếu họ nằm trong một căn phòng đỏ. Sau này người ta nghĩ rằng đó chỉ là một điều mê tín dị đoan, nhưng, từ độ sáu mươi năm gần đây, các bác sĩ đã thử thách nhiều lần, và nhận thấy điều tin tưởng đó quả là có hiệu nghiệm thật. Mới đây, người ta đọc trong một bản đơn thuốc của một bác sĩ, viết rằng :

« Đặt người bệnh vào trong một khung cảnh có màu đỏ (giấy và màn cửa sô màu đỏ, bóng đèn đỏ). Ánh sáng màu đỏ có một tác dụng tốt đẹp cho sự hàn gắn các mụn nhọt ».

Trong một xưởng thợ làm bàn chải gần Ba Lê có một không khí sinh hoạt chịu đựng không nổi. Giữa các thợ đàn bà, chỉ toàn là cãi cọ và đánh nhau. Tình cờ, một vị bác sĩ về tâm lý được hỏi tại sao, ông ta chỉ nói :

— Hãy thay đổi màu sắc của những bức tường. Thật vậy, gian phòng được sơn màu đỏ chói. Sầu đó, người ta đổi nó thành màu xanh xám, và các cửa kính màu xanh dương, sự khó chịu của họ biến mất ngay. Điều đó xác nhận là màu đỏ đã ảnh hưởng đến thái độ của họ : màu đỏ dễ làm cho người ta nổi giận và trở nên hung dữ.

Trong một xưởng thợ khác ở Manchester, các tường được sơn màu trắng sáng chói, các người thợ đều nóng nảy, suy nhược, bất thường. Người ta phết lên lớp sơn trắng một lớp khác màu xám xanh dịu, những thác loạn ấy biến mất hết liền. Màu trắng sáng chói làm suy nhược thần kinh.

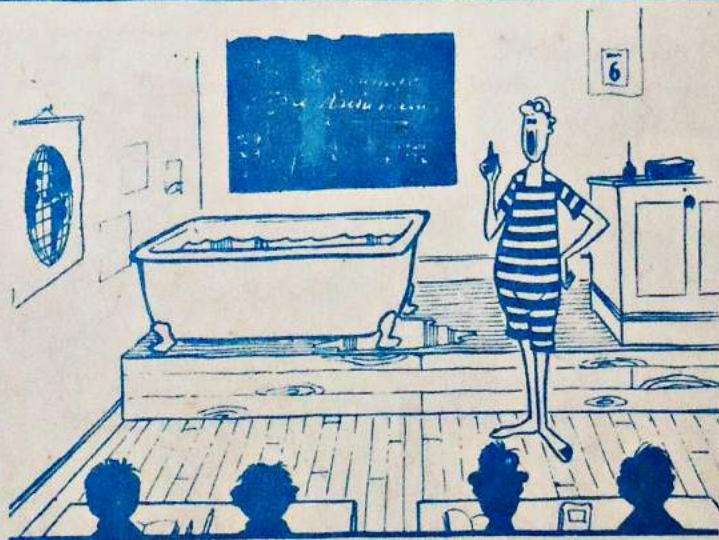
Những nhận xét trên đây (và còn một số khác nữa như vậy), đã dẫn đưa các y sĩ thời này đến môn học về « chữa bệnh bằng màu sắc », mà thời cuối thế kỷ thứ 18 đã rất thịnh hành, nhất là bên Đức. Người ta phải công nhận rằng các thầy thuốc ngày xưa không phải là lang băm, mà công việc của họ bây giờ đã được tiếp nối một cách rất chính xác.

Trong những bệnh viện thần kinh, bây giờ người ta săn sóc các người bệnh quá kích thích trong những căn phòng tường màu tím hay màu xanh dương xậm, và những người bệnh suy nhược trong những căn phòng

Khoa thú y cũng hưởng được lợi ích của sự khám phá đó. Những chuồng bò sơn xanh khiến bò cái cho sữa nhiều hơn và phẩm chất tốt hơn. Gà mái cũng đẻ nhiều hơn nếu mỗi ngày người ta rọi sáng chuồng gà lối hai ba giờ, bằng một bóng đèn đỏ. Đối với con người, cũng như đối với việc nuôi gia súc, màu đen không

bao giờ nên dùng như trường hợp cái cầu Blackfriars ở Luân Đôn, nó nổi danh về số nạn nhân tự tử ở đó : vì nó sơn đen, sau đó người ta sơn lại nó bằng màu xanh lá cây rất sáng, và số người tự tử giảm đi hơn một phần ba.

Có hai phương pháp được dùng để chữa bệnh bằng màu sắc : Phương pháp thứ nhất là sống trong một khung cảnh có một màu nào đó. Lý thuyết thì dễ nhưng thực hành thì gặp nhiều trở ngại rất lớn. Phương pháp thứ nhì là làm một cái màn (bằng giấy hay bằng vải), màu mà mình muốn nhìn, thoát đầu, ngồi nhìn nó lối vài phút, sau đó tăng dần lên, cho đến lối 15 phút. Kết quả tùy thuộc vào sự siêng năng của mình. Ngồi nhìn, mà không nghĩ ngợi gì hết, « để cho màu sắc thấm vào mình, qua cặp mắt ». Nghe thì hơi kỳ cục, nhưng thật ra, lối này rất dễ thực hiện.

— Hôm nay tôi giảng cho các trò về nguyên lý Archimède.

HÃY CHỌN MÀU SẮC CHO MÌNH :

Người ốm, tùy theo muốn biến đổi tâm tánh mình ta thế nào, mà chọn một màu riêng. Dù bạn không bệnh hoạn, cũng nên biết qua tác dụng của các màu sắc đối với con người thế nào, mà chọn màu áo quần, hay nơi chốn để nghỉ ngơi chẳng hạn.

MÀU NÀU NHẠT : (Màu hạt dẻ) : màu này làm cho người ta cảm thấy tự hài lòng, lấy lại niềm tự tin.

MÀU NÀU XẠM : Trái lại, màu này làm cho người ta dễ trở nên ích kỷ hơn.

MÀU NÀU NGÀ XANH LÁ CÂY : Màu này làm cho trở nên xấu bụng.

MÀU ĐỎ SÁNG : làm bắp thịt mạnh mẽ, đó là màu dành cho những người ốm mới dậy, đang còn dưỡng bệnh, hoặc là màu của những nhà thể thao.

MÀU VÀNG CAM : màu của những nhà hiền triết, hay là màu của những người làm việc trí tuệ. Màu này làm cho người ta suy tưởng, có thăng bằng về cân não.

MÀU TÍM HỒNG MÀU TÍM ĐỎT : làm cho trực giác bén nhạy hơn, và, đối với một vài người có thiên tư, nó còn dẫn đến «thần nhãn» (thấy một việc xảy ra ở nơi xa mình) và những khoa bói toán huyền bí.

MÀU VÀNG KIM : làm cho con người được thăng bằng về ba phương diện : thể xác, tinh thần và tâm linh.

MÀU VÀNG NHẠT : ngược lại, màu này làm cho người ta trở thành uể oải, hững hờ.

MÀU VÀNG BÀN : Màu này làm người ta thấy chán nản, hoặc bức bối muốn nổi loạn.

MÀU XANH DA TRỜI DỊU : gợi kỷ niệm thời thơ ấu, rất được các nhà phân tâm học ưa dùng, trong những giờ để cho bệnh nhân tự phân tách tâm lý mình để tìm nguyên do của tâm bệnh.

MÀU XANH TƯƠI : Làm cho vui vẻ, nhưng mà nóng giận.

MÀU XANH DƯƠNG XẠM : Làm cho người ta thấy buồn rầu
thiếu nhi /6

man mác. Chắc vì vậy mà những điệu nhạc Mỹ buồn rầu nhớ nhung được gọi là những điệu «blues».

MÀU XANH LÁ CÂY : Người ta chưa được rõ lắm về hiệu lực của màu này, tuy vậy người ta cũng nhận xét thấy như sau:

MÀU XANH LÁ CÂY HƠI XẠM : làm tăng lòng ghen tuông.

MÀU XANH LÁ CÂY RẤT TƯƠI : làm ngốc ngếch, đại dốt.

MÀU XANH LÁ CÂY NGÀ SANG XANH DƯƠNG : màu này

lại làm tiêu tan oán hờn và lòng ích kỷ. Tuy vậy người ta cũng chỉ ở những bước đầu, ở sự hiểu biết về màu xanh lá cây.

Dầu sao đi nữa, thì phương pháp trị bệnh bằng màu sắc này cũng là một trong những môn chữa bệnh trong tương lai. Em nào có dự định sau này học y khoa thì nên để tâm theo dõi và nếu không học thuốc, cũng nên biết sơ qua đấy nhé, để tránh những trường hợp như đã kể ở trên.

NHẬN XÉT

Trong tám hình này, có 2 hình rất giống. Đó các em tìm 2 hình ấy trong 1 phút

(Xem trả lời trang 22)

— Thằng tham ăn quá. Tôi phải nhúng đầu sáo vào mật ong, nó mới chịu học đấy.

TẾT Ở TRÊN THẾ GIỚI

HUY PHÚC sưu tầm

Xuân đến, tết lại về, các bạn cùng tôi đi chu du thăm tết ở trên thế giới để học hỏi thêm nhá! Và để chúng ta hướng về cái tết nguyên đán cổ truyền của Việt Nam ta trong thời thanh bình với: Thịt mỡ, dưa hành, câu đối, cây nêu, tràng pháo, bánh chưng xanh.

XUÂN Ở MỸ:

Vào đầu năm, người Mỹ cũng như người Việt ta họ đi chúc mừng cho nhau, nhà nào cũng đủ đồ «nhậu» như: bánh nhân thịt, gà quay, vịt quay, «săm huyết», rượu whisky, kẹo mứt đầy ư.

Có nhiều nơi trong nước họ vẫn giữ phong tục cổ truyền là tục bói toán, vào đêm trừ tịch, họ mua ba củ khoai tây, họ gọt sạch vỏ một củ và bỏ cả ba củ xuống gầm giường. Đứng lúc giao thừa, họ thức dậy và quơ tay vào gầm giường để lấy một củ khoai, nếu họ lấy trúng củ còn nguyên họ tin rằng họ sẽ hên suốt năm, nếu vỏ được củ đã gọt sạch vỏ, họ tin rằng họ sẽ suì xẻo trọn năm.

XUÂN ĐÀI LOAN:

Trên miền sơn dã Đài bắc ở đảo Đài Loan họ có một phong tục dị kỳ đáng nói hơn là quanh năm khi chúng ta thăm viếng, chúng ta sẽ chẳng thấy bóng dáng một người đàn bà nào cả. Họ ở trong nhà quanh năm để quay tơ dệt lụa, cũng vì vậy mà họ có thân hình rất đẹp, chỉ mỗi năm đến đêm giao thừa họ được đi ra ngoài tự do phóng túng và đàn ông lại phải chui vào bếp để «nấu nướng» thay đàn bà.

Các cô ra ngoài không làm gì hơn là đi kiếm những chàng trai lạ để vui xuân, các cuộc vui được tổ chức và chơi bởi suốt đêm.

XUÂN Ở Ý:

Hàng năm xuân về, viên cảnh sát trưởng lại phải nhắc nhở dân chúng:

— Không được ném nồi bễ, chảo ra đường (vì ở Ý người ta có tục liệng bỏ đồ cũ vào cuối năm).

Lệnh trên chỉ có mục đích tránh

cho người đi du xuân khỏi bị những «đồ dư» bay vào người. Ngoài ra họ cũng có tục lệ giống dân ta là đốt pháo để xua đuổi ma quỷ, họ cùng đập nồi, chảo để xua đuổi những cái xui.

XUÂN Ở NHẬT.

Xuân ở Nhật trời rất lạnh, tuyết phủ trắng xóa trên các ngọn đồi làm cho Phù tang mang một vẻ thơ mộng, kỳ ảo.

Thành phố quang đăng, trong mỗi nhà đều bày một bàn nhỏ để đựng tặng phẩm, mỗi nhà treo một lá quốc kỳ, một bó gai, một cành tre tươi tượng trưng cho sự may mắn, ngoài món ăn như rùa biển nấu cháo (sponag) họ còn nhiều món ăn khác nữa, ngày mồng một trẻ con mặc quần áo sắc sỡ, đánh cầu hoặc đánh bài karuta, thiếu niên thả diều giấy.

Ở các hỷ viện lớn như Kyoto và Tokyo, các vũ nữ mặc quần áo kimono trình diễn hai vũ khúc dân tộc Midakodôdori (Miyakoodori) và A du ma (Zauma-odori), trong gia đình tất cả mọi người đều có mành lựa theo thứ tự lớn bé khai bút chúc tụng nhau.

Trước hoàng cung, lính cứu hỏa biểu diễn những màn nhảy múa, nhào lộn rất nguy hiểm. Riêng về tục tắm nước nóng người Nhật cho là để trừ bỏ những cái không tốt trong năm qua.

Trong những năm xưa họ còn chúc nhau: Hãy mài gươm trên lưng ngựa, hoặc năm mới mừng anh thêm một tuổi và chúc anh làm được một việc giúp ích cho người khác nhưng nay họ không chúc nhau vậy nữa.

XUÂN ĐẠI HÀN:

Ở Đại Hàn phong cảnh ngày xuân không kém gì trên đất Nhật, các loại hoa như: Hoa táo, hoa anh đào, hoa phong lan, hoa đỗ mả đua nhau khoe sắc dưới các thung lũng hoặc trên các sườn đồi, Đại Hàn hưởng xuân chia làm ba giai đoạn:

- Ngày đầu xuân
- Hội hoa đăng
- Hội đu

Dân chúng mừng ngày đầu xuân vào mồng 3 tháng 4 âm lịch,

theo truyền thì ngày này tất cả chim nhận đều bay về, hội hoa đăng mở vào ngày mồng 8 tháng 4 âm lịch, họ treo đèn trên ngọn cây, ánh sáng biểu hiệu sự tốt lành.

Lúc trước hội đu là của các em bé, các em kết tóc, bận áo mầu quanh cây đu, sau người lớn thấy hay nên cũng theo và bây giờ hội đu là của tất cả mọi người.

XUÂN NGƯỠNG QUẢNG:

Ngoài những cuộc vui chơi thường như bên ta, ngày tết ở Ngưỡng Quảng hết sức tôn nghiêm. Ngày xuân, dân Ngưỡng Quảng đều đi chùa Xu Lơ (Sul) và sodağon (shwedagon) người ta rất sùng đạo, nhiều người ở xa, ngày nguyên đán cũng cố về để lễ phật, ở những chùa này rất đông người, có người không chen được vào chùa phải ngồi ở ngoài sân mà lễ. Chùa sodağon tục gọi là chùa vòng rất đẹp, có ngọn tháp cao đến 100 mét ở Miến Điện người ta điều hướng về chùa Sadagon.

Sau khi lễ phật, các cô cậu về nhà mừng xuân bằng vũ điệu Sơn tinh, bất cứ cô gái nào cũng biết vũ điệu này.

Riêng ở Arakon ngày tết gặp nhau đều úp hai tay lên đầu để chào nhau. Có một câu chuyện kể lại rằng: Trước kia họ cùng chào nhau như ta nhưng một lần họ bị kẻ thù lấy gậy đập vào đầu nên họ phải đề phòng.

(xem tiếp trang 15)

— Hừ, hình như ta cùng học một Huấn luyện viên.

GIẢI TRÍ

Ô CHỮ

VUA QUANG TRUNG

TRẦN LINH NGÀ

NGANG:

- A— Bò con
- B— Hùm Thiêng Yên Thế
- C— Vòng tròn — Môn học chính của ban B bỏ tẻ — Số 5 La Mã.
- D— Anh — Giữa đầu và mình — Niên Hiệu của Nguyễn Huệ (viết tắt) — Tê.
- E— Rê — Không nhỏ bé.
- G— Tờ báo của chúng ta (viết tắt) — Thờ.
- H— Tên thành vua Quang Trung hẹn mừng 7 tháng giêng vào mở tiệc ăn mừng (v.t) — Không còn — HOA không HÁT.

- I— Tên vua Quang Trung
- K— Sau mùa xuân — Ngại — Giữ cho nóng
- L— Ngày mừng 5 tết, nơi xảy ra trận chiến giữa ta và quân Thanh — Đồn bị quân ta vây kín vào đêm mừng 3 tết (v.t.)
- M— Ấn loát — Một La Mã — Học lại — Trái với nhiều.
- N— Ngờ — Hai cộng một — Hát — Anh hát — Châu nhỏ nhất trong ngũ đại châu.
- O— Hát — Dù — Hát — Mười hai.

DỌC

- 1— Đầu của ngọn núi
- 2— Tê — Hư

CÂU ĐỐ KỲ NÀY

Một người muốn gửi một cây gậy bằng gỗ quý dài 70 cm cho một người bạn bằng cách gửi nhờ một chuyến xe. Khốn nỗi xe nhỏ, chủ xe chỉ bằng lòng nhận gói đồ kích thước không dài rộng quá 50 cm.

Bạn hãy chỉ cho ông ta cách nào gửi cây gậy đi mà không phải cưa ngắn chiều dài của nó.

1) Bài giải đáp viết ra giấy riêng, ghi địa chỉ rõ ràng, có dán kèm 2 chữ ĐỐ VUI in ở góc trái.

2) Gửi về tòa soạn trễ nhất là ngày 27-2-72.

- 3— Lờ — Con dấu dễ làm tin — Tiếng gọi Cha ở miền Bắc
- 4— Tiếng Hán cố nghĩa là nhà
- 5— Mùa lạnh nhất — Dùng thấp cho sáng (viết ngược).
- 6— Tiếng chỉ vật khuôn khổ nhỏ — Rê — Dùng che thân trên.
- 7— Chỉ những sợi ở trên đầu — Mùa lá rụng — NH
- 8— Sút tồn — Thâm thúy (viết ngược)
- 9— Lánh mình không lộ diện — Ngã
- 10— Em — Q — Trên em — Tranh ảnh
- 11— Võ tướng của Nguyễn Ánh giữ thành Qui Nhơn (v.t) — Lấy hai tay vun lại mà hốt lên (viết ngược) — Một trong danh tướng của quân Thanh tử trận đồng da (v.t)
- 12— Chất đồng pha kẽm — Con nhỏ nhất trong nhà
- 13— Cái bát lớn — Bán không chạy — Một loại động vật sống dưới nước.

(Xem trả lời trang 27)

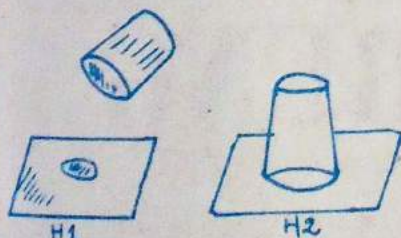
ẢO THUẬT

ĐỒNG TIỀN BIẾN MẮT

TRÌNH DIỄN: Bỏ đồng tiền lên một tờ giấy, úp một cái ly lên, bên ngoài chum 1 chiếc khăn. Mở khăn ra. Đồng tiền biến mất!

VẬT DỤNG:

- 1 cái ly
- 1 cái khăn mẫu
- 1 tờ giấy lớn
- 1 tờ giấy tròn cắt bằng miệng ly (phải cùng màu với tờ giấy lớn.)

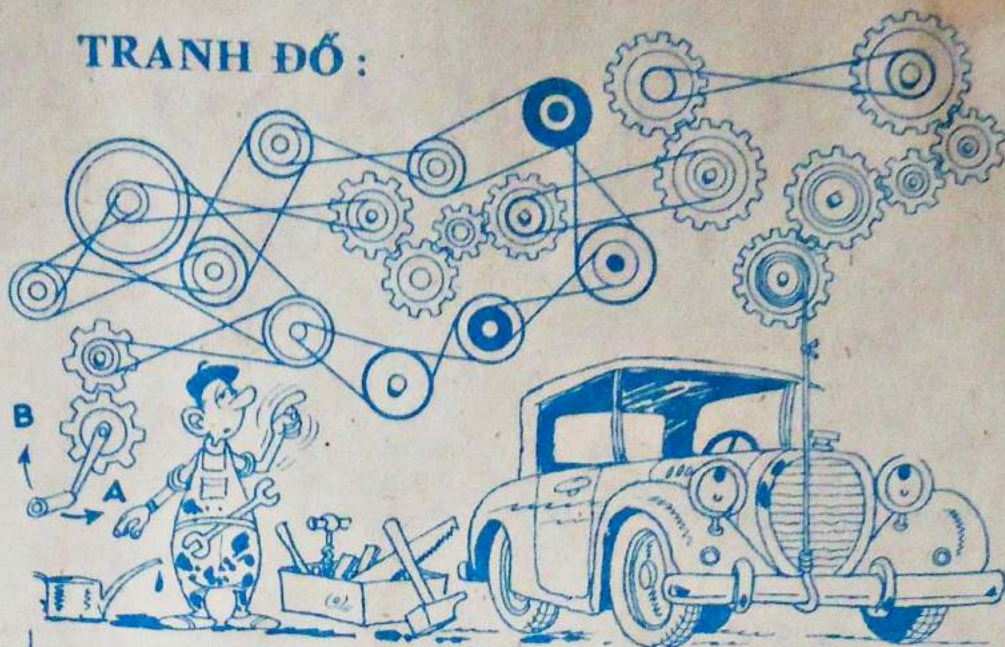
CÁCH LÀM:

Dán sẵn tờ giấy tròn lên miệng ly nhưng lúc trình diễn dùng khăn màu che miệng ly đi. Bỏ một người đặt đồng tiền lên mặt tờ giấy lớn. Lấy cái ly úp lên rồi phủ vải màu ra ngoài. Chỗ này phải lẹ tay để người xem khỏi nhìn thấy miệng giấy dán trên miệng ly. Mở khăn ra, đồng tiền biến mất. Thực sự thì nó nằm giữa 2 lớp giấy mà vì đồng màu nên người xem tưởng là cái ly không đem úp lên tờ giấy lớn mà thôi. Khi ta nhấc ly ra khỏi, đồng tiền lại hiện ra.

NHAN ĐẠO KHƯƠNG

SỐ TÁN XUÂN

TRANH ĐỒ:

Bạn hãy mách giúp ông thợ sửa xe này xem phải quay cái « ma-ni-quên » theo chiều A hay chiều B để kéo được cái xe nhích tới.

(Xem trả lời trang 22)

NHẬN XÉT.

Đố các em tìm 8 điểm khác nhau của hai bức hình này trong 2 phút.

(Xem trả lời trang 30)

thiều nhi/9

ĐẠI PHÁ QUÂN THANH

TÓM LƯỢC :

Sau khi đem quân ra Bắc lần thứ nhất diệt Trịnh phò Lê, thanh toán xong bọn Trịnh, Nguyễn Huệ cùng với Nguyễn Nhạc rút quân về đề Nguyễn Hữu Chỉnh ở lại trấn thủ Nghệ An.

Năm Đinh Mùi (1787) Nguyễn Huệ được anh là Nguyễn Nhạc phong làm Bắc Bình Vương đóng ở Quảng Nam, Nguyễn Lữ làm Đông Định Vương đóng ở Gia Định.

Được tin Nguyễn Hữu Chỉnh mưu phản, Bắc Bình Vương sai Vũ Văn Nhậm ra giết đi. Diệt được Chỉnh, Vũ Văn Nhậm trở nên chuyên quyền.

Mùa hạ năm Đinh Mùi, Bắc Bình Vương Nguyễn Huệ ra Thăng Long lần thứ hai giết Tiết Chế Vũ Văn Nhậm, (1788) đề bọn Ngô văn

Sở và Ngô thời Nhậm lại trấn thủ Bắc Hà.

Vua Lê Chiêu Thống mật sai tham tri Chính Lê duy Đàm và phó Đô Ngự Sử Trần danh Ấn qua cầu cứu vua Nhà Thanh.

Vua Thanh có ý muốn nhân cơ hội, mượn danh nghĩa cứu nhà Lê đề thôn tính nước ta nên cử 20 vạn quân dưới quyền thống lãnh của Tôn si Nghị ba mặt tiến đánh Thăng Long.

Các tướng gồm có :

TÔN SI NGHỊ : Thống Soái

HƯA THỂ THANH : Đề Đốc

TRƯƠNG CHIÊU LONG : Tiên Phong

THƯỢNG DUY THĂNG : Tả Diện

SÂM NGHI ĐỒNG : Hữu Diện.

Các đạo quân chia ra như sau :

Binh Mã bốn tỉnh, Vân Nam,

Quý Châu, Quảng Tây, tất cả 20 vạn quân chia 3 đường đồng thời vào xâm lăng nước ta.

1) Một đạo của Lưỡng Quảng Tổng đốc Tôn si Nghị và Đề đốc Hứa thể Hanh đi theo đường từ Nam Quan do Lạng Sơn đồ xuống.

2) Một đạo của Vân Quý Đề Tổng bộ ở Tuyên Quang tràn vào.

3) Một đạo nữa của Điền Châu tri phủ Sầm Nghi Đống từ Cao Bằng kéo xuống.

Ngô văn Sở sai lỵ. Hầu Phan văn Lân đem quân ra đón giặc, bị thua phải chạy về. Ngô văn Sở phải rút ra khỏi Thăng Long về đóng ở núi Tam Điệp.

Vua Lê Chiêu Thống bèn sai người đem thư, lễ vật và sửa soạn màn trướng ra đón Tôn si Nghị về Thăng Long.

VUA QUANG TRUNG

Bản nhạc này sử dụng trong vở kịch **MÙA XUÂN NGUYỄN HUỆ** in trong **Thiếu Nhi Số Tết**.

VUA QUANG TRUNG ĐẠI PHÁ QUÂN THANH

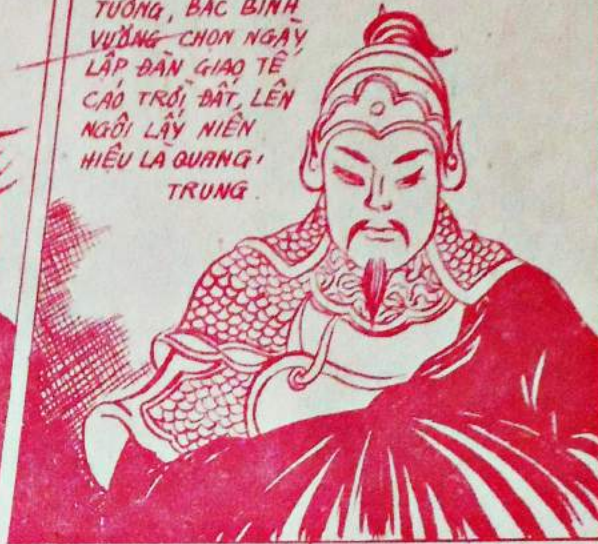
ĐƯỢC TIN QUÂN THANH ĐÃ
CHIÊM ĐƯỢC THẮNG LONG,
BẮC BÌNH VƯƠNG NGUYỄN
HUỆ LỚN TIẾNG MẮNG:

ĐAM NGỘ
CÁI KIA CHỈ ĐEM
THÂN ĐẾN ĐỂ MUA
LẤY CÁI CHẾT
ĐÓ THÔI

NGÀI LẬP TỨC
CHUÂN BỊ ĐEM
QUÂN TÀI CHIÊM
THẮNG LONG

CHIỀU THEO Ý CHỦ
TƯỚNG, BẮC BÌNH
VƯƠNG CHON NGÀY
LẬP ĐÀN GIAO TẾ
CÁO TRỜI, ĐẤT, LÊN
NGÔI LẤY NIÊN
HIỆU LÀ QUANG
TRUNG.

NGÀI TƯ CẨM ĐẠI BINH, ĐỘC THÚC
TƯỚNG SĨ, KEO QUÂN THUY BỎ
RẦM RỖ RA BẮC HÀ...

TRƯỚC KHI XUẤT QUÂN VUA QUANG TRUNG LÊN,
ĐÀI CAO, SANG SÁNG CẤT
TIẾNG DÂN DỤ.

... CÁC ANH EM...
HÃY CÙNG TA,
ĐỒNG LÒNG GÁNG
SỨC KHIẾN CHO
VỀ LỚN ĐƯỢC
NÊN...

HƠN MƯỜI VẠN QUÂN XUẤT HÀNH NGÀY HỎM
SAU, CƯ BA NGƯỜI VÒNG LÂN NHAU, TIỀN
QUÂN THÂN TỐC TRÊN CON ĐƯỜNG RA BẮC

20 THÁNG 12 NĂM MẬU THÂN (1788) ĐẠO QUÂN
ĐẾN NÚI TAM ĐIẾP, NGÀI GƯƠ TRÁCH BỌY SỞ,
LẤN ĐOẠN PHỦ DỤ

... CÁI TÔI ĐÓ
(ĐỂ MẤT THANH) CƯ
KẾ ĐANG CHẾT THẬT
... CÁC KHANH LAM
VẬY CŨNG LÀ MỘT MEO
NHƯ GIẶC ĐÓ THÔI
HÃY ĐOẠI CÔNG
CHUỘC TÔI CÁC
KHANH HAY,
RĂNG SỨC

NGÀI MỞ TIỆC KHAO CÁC TƯỚNG SĨ CHO QUÂN ĂN TẾT NGUYÊN ĐÁN TRƯỚC VÀ LONG TRONG HEN VỚI BA QUÂN.

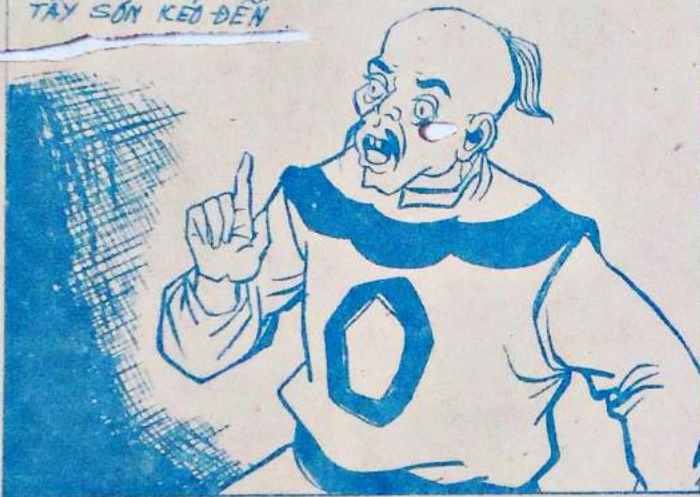
CHỈ NÓI MƯỜI NGÀY NỮA THẾ NÀO TA CŨNG QUÉT SẠCH ĐƯỢC GIẶC THANH. BỮA NÀY TA HAY ĂN TẾT NGUYÊN ĐÁN TRƯỚC SANG XUÂN MÔNG TA SẼ VÀO THANH THẮNG LONG MỞ TIỆC ĂN TẾT KHAI HẠ CÁC NGƯỜI CƯ NHỎ, LẤY LỜI TA XEM CÓ ĐÚNG KHÔNG.

NGÀY 30 TẾT, QUÂN TÂY SƠN TIẾN NHANH NHƯ CHỚP VƯỢT QUA SÔNG GIẢN THỦY.

HOÀNG PHÙNG NGHĨA DO TÔN SĨ NGHI SAI ĐÓNG GIỮ Ở SƠN NAM CHƯA KIP GIAO PHONG ĐÃ TAN VỠ KHI THẤY QUÂN TÂY SƠN Kéo ĐẾN

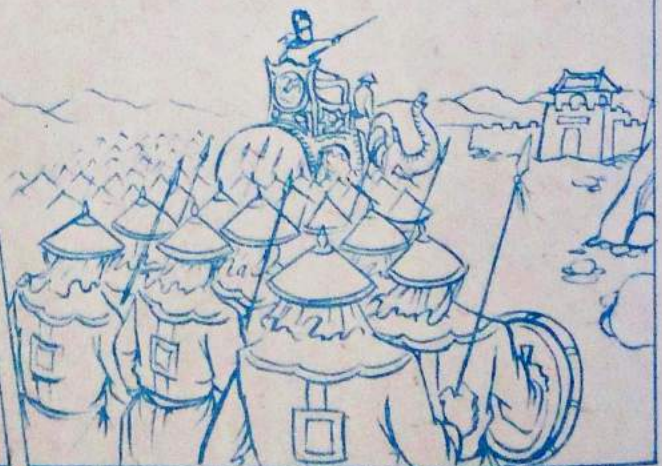
VUA QUANG TRUNG THỨC QUÂN ĐUỔI ĐẾN PHỤ XUYỀN ĐỂ CẮT ĐUỐI TIN TỨC THÔNG BÁO VỀ THẮNG LONG, BẮT HẾT BỌN THẠM NÀ CỦA QUÂN THANH

NGÀY MÔNG 3 TẾT KỶ DẬU (1789) TIẾN ĐÁNH ĐỒN HẠ HỒI, ĐANG ĐÊM NGHE TIẾNG LÒA KÊU NHIỀU GIỌNG THAY ĐỔI NHƯ THIÊN BÍNH VẠN MÃ, QUÂN THANH TRONG ĐỒN KHIẾP SỢ KÉO CỜ HANG

MÔNG 5 THÁNG GIÊNG, VUA QUANG TRUNG CỎI VỚI CHÍNH MÌNH RA TRẬN TIẾN ĐÁNH ĐỒN NGỌC HỒI QUÂN TRONG ĐỒN ĐÀN SÚNG RA NHƯ MƯA

NGÀI SAI LẦY VÀN GỖ GHEP LẠI, BOC RỎM TẮM, NƯỚC LẦM MỘC LỎN, CHO QUÂN LÚC LƯỜNG KHIẾNG ĐI TRƯỚC, QUAN QUÂN KHI GIỚI TIỀN SAU PHA TÀN CỦA LUY TRẦN VÀO ĐỒN

QUÂN THANH ĐỊCH KHÔNG NỔI CHẠY ĐÁP LÊN, NHAY MÃ CHẾT CÁC TƯỚNG THANH : ĐỂ ĐỘC HỦA THỂ HẠNH TIỀN PHONG TRƯỞNG, TRIỀU LONG TÀ DỨC THƯỜNG DUY THẮNG ĐỀU CHẾT TRONG TRẦN ĐỒ

ĐƯỢC TIN LIÊN TIẾP SỰ THẤT BẠI CỦA ĐỒN NGỌC HỒI, RỜI ĐẾN HÀ HỒI, TÔN SĨ NGHĨ SỞ CUỒNG QUIT SAI THANH HÙNG NGHIỆP ĐEM QUÂN ĐI CỨU.

THỪA THẮNG TRONG TRẦN ĐÁNH HÀ HỒI, QUÂN TÂY SƠN THỰC BINH ĐANH SÂM NGHĨ ĐỒNG Ở KHỜNG THƯỜNG

CANH 5 SỚM MỪNG 5, ĐỒN ĐIỆN CHÂU Ở 1CHƯỜNG, THƯỜNG BỊ PHA QUÂN NAM Ở AT KÉO VÀO CỬA

SÂM NGHĨ ĐỒNG CỨ KHÔNG NỔI, QUÂN CỨU VIÊN LẠI KHÔNG ĐẾN ĐƯỢC ĐANH TRÊN RA GÒ ĐỒNG ĐA TREO CÔ TỬ TỬ

ĐƯỢC TIN KHINH HOÃNG, KHÔNG KÍP
ĐỒNG YÊN CƯỜNG TÔN SĨ NGHỊ
PHÒNG NGỪA CHẠY TRỐN ĐEM
THEO VÀI KÝ BÍNH VƯỢT
CẦU PHẠO SÔNG NHỊ CHẠY
VỀ NAN BẮC.

QUÂN THANH VÀ NHẠU CHẠY THEO, CẦU PHẠO
CHỊU KHÔNG NỔI GÂY GẬP, HÀNG VẠN QUÂN
THANH RÚT XUỐNG SÔNG CHẾT CHÌM TẮT
NGHEN CÁ ĐỒNG NƯỚC.

TÔN SĨ NGHỊ CHẠY ĐẾN PHƯỜNG NHỒN
GẬP ĐẮC LỘC HẦU BÊN TÂY SÔNG CHẶN
ĐÁNH, KHIẾP SỞ NGHỊ QUẢNG CÁ' ẮN
TÍN CỜ HIỆU MÀ CHẠY.

ĐẠO QUÂN THANH TỰ VẤN NAM VÀ
QUÝ CHÂU VUA ĐẾN SÔNG TÂY
THẤY TÔN SĨ NGHỊ THUA CHẠY, PHẢI
VỘI TÌM ĐƯỜNG THẢO VỀ TÀU

VUA LÊ CHIỂU THÔNG CỨNG
THEO ĐẮM TÀN QUÂN GIẶC
TRỐN VỀ TRUNG QUỐC

CHIỂU MÔNG 5 TẾT, TRONG CHIẾC ÁO
BẢO ĐO' LÂM MÀU, KHÓI SÚNG VUA
QUANG TRUNG VỚI ĐẠI ĐỘI BÍNH SĨ,
VÀ BỎ THỐT VỚI HÙNG DŨNG TIỀN
VÀO THĂNG LONG GIỮA TIẾNG KHAI HOÀN
CÁ

VÀ ĐỪNG NGÀY MÔNG 7 THÁNG GIÊNG NĂM
ĐÓ, NHƯ' ĐÁ HỎA, VUA QUANG TRUNG CÙNG
QUÂN DÂN MỞ TIỆC ẮN TẾT KHAI HẠ MỪNG
MÙA XUÂN CHIẾN THẮNG HUY HOÀNG.

BÀI HỌC THUỘC LÒNG

Nhà thơ TÚ KẾU TRẦN ĐỨC UYÊN trong vòng hơn 10 năm trở lại đây, thường xuất hiện trên hầu hết các tạp chí và nhật báo với loại thơ TRẢO PHÚNG hết sức sâu sắc và chua. Do đó dưới mắt độc giả, TÚ KẾU là hiện thân của một ngòi bút dữ dằn, cay độc, chua chát phản ánh qua những tập thơ ĐEN, CHUA, CHỈ, XÁM... đã xuất bản.

Nhưng TÚ KẾU TRẦN ĐỨC UYÊN khi đến với THIẾU NHI lại hoàn toàn mang một bản chất trái ngược. Nhà thơ đã rũ bỏ mọi chua chát, phiền muộn của cuộc đời trước khi bước qua ngưỡng cửa của thế giới tuổi thơ hồn nhiên và tươi sáng. Nhà thơ đã đến với các em bằng cả trái tim và tấm lòng. Do đó những bài thơ của bác KẾU khởi đầu trên THIẾU NHI kể từ số này sẽ là những rung động chân thành xuất phát từ một tấm lòng tha thiết yêu mến trẻ thơ, từ một tâm hồn một mối với mọi nỗi vất vả của đời sống đã quay về tìm lại trong phút chốc nguồn suối mát của yêu thương thuộc lứa tuổi hồn nhiên và tươi sáng.

Các em Thiếu Nhi hân hoan mở cửa đoán bác TÚ KẾU vào chơi thông thả trong vườn HỒNG. Bác sẽ vui đùa hiền hòa với các các em. Và bác sẽ làm những bài thơ thật dễ thương cho các em dùng làm NHỮNG BÀI HỌC THUỘC LÒNG...

NHẬT TIẾN

LỜI CHỊ

Mặt trời lòng đỏ trứng gà
Vừa leo lên khỏi nóc nhà
cuối thôn!
Bé ơi, muốn khỏi đánh đòn
Dậy mau đi học sao còn ngủ
say?

Đêm qua có học, thuộc bài
Hay là làm biếng đợi mai ra
trường?

Muốn cho ba má yêu thương
Bé nên chăm chỉ, theo gương
bạn bè.

Những lời thầy dạy lắng nghe
Kẻo không dốt nát kẻ chê
người cười.

Giới giang mai một giúp đời
Tri khôn mở rộng chân trời
bao la!

Còn như học dốt ở nhà
Chấn trâu, cắt cỏ người ta
khinh thường.

TÚ KẾU TRẦN ĐỨC UYÊN

(tiếp theo trang 7)

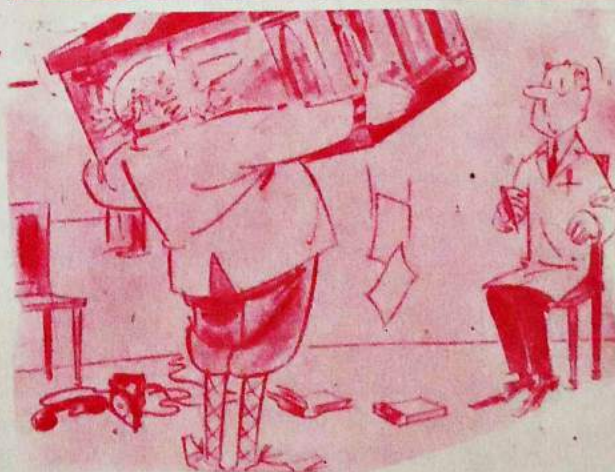
TẾT TRÊN THẾ GIỚI

XUÂN MÃ ĐẢO :

Bên ấy có rất nhiều ma, ở dưới những gốc cây lớn. Dân ở trên Mã đảo đón xuân rất giản dị, họ đón xuân với những thức ăn như : thịt chim, thịt cá nhưng để nửa sống nửa chín.

HUY PHÚC
sưu tầm

Ngày xuân họ ở trần, quây quần chúc tụng nhau, món ăn quý ngày xuân của họ là quả mai ngon ngọt như mai của ta vậy.

— Thưa bác sĩ, cứ mỗi lần tôi làm thế này là tôi cảm thấy hơi mệt mệt

thiếu nhi/15

VƯỜN hồng

Đề yêu đời

Gác em thân yêu.

Hôm nay là đầu năm rồi. Một mùa xuân mới đang ở ngay trước chúng ta vậy chúng ta hãy cùng mỉm cười mà đón xuân:

Nắng đêm thăm tươi

Xuân sáng ngời.

Kìa bao em tay nắm reo vang tiếng cười.

Lời ca mà thuở nhỏ chị hay ngheu ngao, nay lại vắng vắng bên tai chị.

Xuân đến, lòng ai cũng tung bừng rộn rã, phải không các em. Và đang lúc vui thích, lòng dâng lên tràn ngập niềm vui, mình dễ sinh ra kiêu ngạo. Ấy! Chị ĐPK là hay lắm các cô các chú cụt hứng lắm đấy nhé! Thì chị phải là cái thẳng chữ các em nhỉ. Đang lúc các em còn ở tuổi bông bột, dễ đi quá đà có chị Đ.P.K luôn canh chừng đề thẳng bớt lại là quý lắm đấy nhé.

Các em thân mến.

Chị không được cái may mắn có một trí nhớ minh mẫn, cho nên những gì chị đã biết, chị chỉ nhớ mãi mãi. Có điều là chị chỉ quên chi tiết. Cần phân chính thì chị cũng nhớ tâm tậm. Chị cáo lỗi trước rồi, các em đừng cười chị nhé. Chị nhớ dạo bé, chị có đọc truyện nào đó, hình như Thuyết Đường, có cái anh chàng nho nhỏ, cơ

12, 13 tuổi gì đó, tên là Lý Nguyên Bá. Anh ta rất giỏi võ, thường xử dụng cặp trùy. Võ lâm đều thần phục và anh ta trở nên vô địch.

Rồi anh ta hết đối thủ, và anh ta trở nên kiêu ngạo vô cùng. Một hôm trời mưa sấm sét đùng đùng, anh ta bèn nổi giận xách trùy ra đề trừng phạt trời, anh tung búa lên. Trời thì cao. Búa không tới. Nhưng thương thay cho cậu bé tài giỏi, cây trùy rớt xuống và cậu bé vỡ sọ chết.

Dạo bé, đọc tới đây, chị thương cậu bé vô cùng. Và chị cũng oán trời nữa, các em ạ. Nhưng bây giờ nghĩ lại, chị thấy trời công bằng lắm. Ở đời luôn luôn có người giỏi hơn mình. Bất cứ một nhân vật tài giỏi nào cũng có người thay thế được. Vậy thì mình đừng có cậy tài. Nếu mình kiêu ngạo thì sẽ chỉ có cái sự kiêu ngạo nó hại mình dễ nhất mà thôi. Kiêu ngạo là tật xấu đáng ghét lắm. Kẻ kiêu ngạo coi thường mọi người, không nghĩ đến ai hết và chỉ coi có một mình mình là nhất. Chỉ cần một tính xấu đó đủ làm rào cản tất cả mọi người tới với mình rồi.

Các em ơi! Nhân dịp đầu năm chắc các em đã được nghe nhiều lời khen tặng, nhiều lời chúc tụng, chị xin được cùng vui với các em trong niềm hân hoan của buổi xuân về. Và luôn luôn nhớ mình là chị của bầy em nhỏ trong đại gia đình Thiếu Nhi, chị gửi tới các em mấy lời trên đây đề các em luôn luôn cảnh giác, dù trong lúc vui vẻ đến đâu các em ráng giữ được sự khiêm tốn. Đó là một trong những chìa khóa vàng để mở cửa vườn đời đó em.

Chị Đỗ Phương Khanh

Không phải người đàn bà hấp dẫn vì họ đẹp, mà chính là ở sự cao nhã của họ.

Euripide

TAY NGỌC BÊN BẾP HỒNG Bánh tôm

Mấy ngày tết, ăn bánh chưng ngán quá. Hôm nay các tay ngọc vào bếp hồng làm món bánh tôm mời ba má với cả nhà ăn chơi nghe các bé.

VẬT LIỆU:

Nửa ký bột mì (bột số 8)

Nửa ký tôm bạc tươi

Nửa ký khoai tây

5 đồng bột nghệ.

Rau sống, rau thơm, rau muống chẻ, ớt, tỏi.

CÁCH LÀM.

Khoai tây gọt vỏ xắt nhỏ như que diêm quet, trộn với bột mì (bảo tiệm bán cho bột số 8 rán mới giòn) cho nước thành sền sệt quấy đều, cho vào nửa muống cà phê bột nghệ. Bỏ 1 lít dầu ăn lên chảo, bếp thật nóng, lấy cái bàn sán (cái sạn dùng để đảo đồ chiên xào ý mà) dùng làm khuôn, nhúng bàn sán vào dầu nóng, rồi đem ra múc một muống bột vào dàn mỏng bỏ 2 con tôm vào, thả vào chảo mỡ nóng. Bột se lại thì gỡ bánh ra cho bánh nổi trong dầu, lại múc muống bột khác cho vào bàn sán. Chiên cho vàng giòn vớt ra, lấy hai chiếc đĩa bếp gác lên thành chảo, rồi gác bánh lên. Hơi nóng bốc lên, bánh sẽ giòn và dầu sẽ không đọng nhiều ở bánh.

Tỏi ớt băm nhỏ, chế 1 phần nước mắm 3 phần nước lọc. Dấm thì liệu, pha cho vừa vì dấm có loại chua gắt có loại chua ít, không thể theo tỷ lệ được. Nhớ bỏ vào một muống cà phê đường cho nước mắm dịu.

Muốn bánh ngon, các em phải nhớ:

- 1) Rán mỏng ăn mới giòn (5 ly)
- 2) Khoai tây ăn không ngọt lợ lợ như khoai lang
- 3) Bột mì số 8
- 4) Chảo dầu phải thật nóng, nghĩa là bếp nóng.

Chúc các em được cả nhà khen.

Suối mát

Thư của em B.Y. Saigon :

... Đời sống vật chất em thật đầy đủ và sung sướng, nhưng em thấy nó trở nên vô nghĩa, và nếu có ai đánh đời lấy tình thương, em sẽ đổi tất cả đời sống vật chất hiện tại mà không bao giờ tiếc.

... Những ngày dài chờ đợi em mong mẹ luôn ở cạnh em để dành an ủi em. Và buổi tối em mong được thấy cảnh gia đình sum họp dưới ánh đèn; được cha mẹ nhìn em âu yếm thương yêu mỗi khi em được khen thưởng. Ôi ! Một thiên đàng hạnh phúc.

Trả lời :

Em thương yêu.

Trước hết, chị cảm ơn lòng tin cậy của em khi em viết bức thư chỉ chút với lòng khắc khoải chờ hồi âm. Chị tiếc kỹ thuật offset không cho phép chúng ta gặp nhau sớm hơn, để cho em phải mong chờ.

Em thân mến ! Đọc thư em, chị thấy em suy nghĩ rất chín chắn. Em có một tâm hồn bình dị, thích sống đơn giản trong một bầu không khí, yêu thương đầm ấm. Em ơi ! Chị thông cảm và thấy yêu mến em vô cùng. Tuy nhiên, chị mong em vui lòng nghĩ thêm vài khía cạnh khác,

chị hy vọng em sẽ nhìn sự việc một cách khoáng đạt hơn.

Em thân mến. Trong xã hội ta hiện nay, vì bị chiến tranh chi phối, nên đã tạo cho các bậc phụ huynh một quan niệm nhìn đời một cách không mấy tin tưởng. Bất trắc có thể xảy tới bất cứ giờ phút nào. Thành ra chị thấy nhiều bậc phụ mẫu thương con quá, cứ phải lo kiếm tiền để phòng xa cho con, hầu tránh cho con một ngày nào đó bị nghèo nàn sa sút phải bỏ học, phải làm lữ khổ cực. Vì thế chị thấy nhiều vị cứ chỉ vì nghĩ tới tương lai của con mà quên mất hiện tại, với những nhu cầu tinh thần của con. Hành động đó tuy là không đúng nhưng rất đáng quý. Cũng chỉ vì tương lai của con đó mà thôi. Cho nên, chị cầu mong một ngày kia các vị sẽ xét lại, và thay đổi quan niệm sống, để con cái được yên ổn tinh thần trong lúc đang ở tuổi dễ giao động. Trong khi chờ đợi, bâng vãng lá thư của em với những ý nghĩa hướng thượng và rất xác đáng, chị đề nghị em thế này. Trước nhất, em nên tỏ lòng yêu thương quăn quít với ba má, vì em cũng nên thông cảm với những nỗi cực khổ của ba má, đấu tranh với đời vất vả lắm, đừng thấy ba má có vẻ tuổi trẻ nhàn nhã mà tưởng ba má đang sung sướng, trái lại, ba má thương các em, không muốn các em thấy ba má mệt mỏi mà buồn nên phải gượng vui đấy. Ba má đã chống chọi với đời, ba má cũng cần tình thương của con cái, như con cái cần tình thương của ba má vậy, cho nên em hãy nghĩ tới ba má, lo cho ba má ly nước, cái khăn, kiểm tờ báo, buồng mùng, lo viên thuốc cảm, sáng ba má dậy hỏi thăm coi các người có ngủ ngon, ba má về thì chạy ra đón, hỏi thăm sức khỏe. Đừng lạnh lùng với ba má. Đừng chỉ nghĩ tới nỗi buồn của mình mà thôi. Hãy nghĩ rằng ba má cần em, ba má cần sự săn sóc và âu yếm của em. Em ơi ! Hãy

tin chị ! Chị thiết tha mong em hãy bớt nghĩ tới riêng em. Hãy nghĩ tới nỗi cô đơn, vất vả của ba má. Chị tin chắc chắn ba má sẽ yêu quý em, và sẽ cần được thấy em trong gia đình. Đừng đi chơi, hãy tạo thói quen sống trong gia đình. Mỗi người con gái đều phải là một bóng mát trong sa mạc mong manh của cuộc đời.

Em thương yêu, chị mong kỳ tới chị sẽ được đọc một lá thư tràn ngập tình yêu thương gia đình của em.

Chị Đ.P.K

Vui tới đâu, khổ đến đâu

● Nhân dịp đầu năm, được tiền lì xì, các em đi thăm sở thú, xin các em thương con voi già, có lòng cho nó mía là tốt, đừng bắt nó lay, tội nghiệp lắm, và cũng mời một cho nó nữa.

● Đừng đưa đồ ăn cho khi, năm rồi đã có chú bé bị khi cắn đứt tay. Cả đời sẽ khổ chỉ vì chơi dại.

● Tóm lại, đi xem thôi, xin đừng cho ăn, vì loài vật ăn khác người; nhân viên sở thú đã nghiên cứu đồ ăn, đừng để chúng ăn bậy bạ sinh bệnh lại làm khổ nhân viên. Và xin đừng chọc giận chúng. Chúng là giống sống tự do nơi rừng xanh hoang vu. Loài người tàn nhẫn bắt nhốt lại để coi, là kẻ như cuộc đời chúng đã bỏ đi rồi, chúng khổ hơn bị tù, vì còn bị làm trò chơi.

Ngậm một mối căm hờn trong cũi sắt
Ta nằm dài chờ ngày tháng dần qua.

Thế Lữ

Chúng thêm tự do. Các em Thiếu Nhi nên thương mà đừng chọc giận chúng.

BU'ỐM TRONG VƯỜN

XUÂN XƯA

Mang mùa xuân trên tay,
Với ước nguyện chưa đầy,
Bên ngôi trường thương mến,
Có những chiều gió lay...

Gió chuyển hướng những chiều
hoang dại,
Gieo khúc sầu quan tái đêm đông,
Trăng sao rơi xuống dương trần,
Hoa khời sắc thắm cỏ lẩn ngày qua,
Có nhớ chăng ngày ta với bạn,
Cùng nô đùa trên vạt lá rơi,
Khi xuân về ngự khung trời,
Mây trôi lơ lửng sáng ngời niềm tin.
Dáng hoa bay hữu tình khoe sắc,
Cỏ chào mừng reo rắc yêu thương,
Làm ta quên hết đoạn trường,
Những ngày gian khổ trên đường
công danh,
Từ ngày ấy hanh hanh nắng mới,
Đàn trẻ thơ rộn với áo bông,
Mây trôi nước chảy xuôi dòng,
Không còn đan áo mùa đông lạnh
lùng.

HÀ MỘNG ÁI
(Ba Xuyên)

TÂM SỰ CHIỀU XUÂN

Thương tặng về Lệ Hoa

Ô! hôm nay sao trời trong đẹp quá,
Bầu trời xanh xanh ngắt một màu mơ
Làn gió Xuân ve vuốt áng mây mờ,
Chiều Xuân về trong nỗi buồn tuổi
trẻ
Tôi không biết những vầng mây lẻ tẻ
Trôi về đâu qua sóng gió bao la
Trôi về đâu qua mấy dặm chiều tà
Đề thương thức một mùa Xuân thế
hệ
Và giờ đây với Xuân đời 16
Tôi yêu mình yêu gió lẩn non sông
Yêu quê hương yêu những đám mây
hồng
Và yêu mãi trong mùa Xuân bất diệt
Chiều hôm nay chiều Xuân trên đất
Việt
Nền trời xanh xanh tiếng nhạc lòng
thơ
Nhìn lá bay qua ánh sáng đợi chờ
Lòng thoáng buồn qua mấy vầng
thơ phiếm

PHẠM THỊ CÚC

XUÂN LẠI ĐẾN

Xuân lại đến trong muôn vàn âu yếm
Cánh mai vàng óng ánh khoe trước tiên
Đàn chim non vui ca hát huyên thuyên
Đồng hớn hờ đón chào mừng xuân mới
Chị pháo hồng trên cành mai phơi phới
Khẽ mỉm cười, chị vang hát « tách,
đùng »

Từng cánh hồng bay rơi rớt ung dung
Vãi đầy đất. Ôi! Dễ thương chi lạ.
Kìa! chị uốn mình đón chào di gió
Và lơ lửng giữa ánh nắng thật trong
Qua đồi núi với cây cối chấp chùng
Cùng nhập bọn với bạn bè áo đỏ...

... Trên cành mai những thiệp hồng
nhỏ nhỏ

Xoay tít tròn trong vũ điệu « chào xuân »
Giữa bánh mứt, bên cốc rượu nồng
bừng

Giữa tiếng cười, hạt dưa tí tách nổ.
HOÀNG HÀI

QUÊ TÔI

Quê tôi trái ngọt cây lành.
Đường vào khúc khuỷu tre xanh quanh
làng
Có dòng sông nhỏ chạy ngang
Ngọn dừa rủ bóng trông càng đẹp
thay
Người người gắng sức đắp xây
Điềm tô quê mẹ mỗi ngày đẹp hơn
Dù cho gian khổ chẳng sờn
Dù nơi đất khách vẫn còn nhớ quê
Riêng tôi mến nhất mùa hè
Trái cây rộ chín, tiếng ve vang lừng
Trên đường kẻ gánh người bung
Nào măng, mít, mận quá chừng đi
thôi

Thủ đô, thành thị các nơi
Ghé mua cây trái hết lời ngợi khen
Trong thôn khắp nẻo dưới trên
Dân quê dân tỉnh được quen mùa
này

Quê tôi có gió rung cây
Có con đò nhỏ, có mây lững lờ
Quê tôi cảnh đẹp nên thơ
Quê tôi sung túc ấm no sang giàu
Lòng tôi yêu mến xiết bao!
Quê tôi đẹp nhất nơi nào bằng cho.

MINH AN
(Bình Dương)

muôn hồng nghìn tía

MÓN QUÀ ĐẦU XUÂN

THU

Vi trần trọc mãi chưa ngủ được. Còn có 2 hôm nữa là tết đến nơi rồi. Lẽ ra Vi mừng mới phải, vì quần áo dày dẽp mẹ sắm cả rồi nhưng còn 1 việc khiến Vi băn khoăn, đêm giao thừa ấy mà. Từ lâu Vi hằng ao ước sẽ dành dụm tiền để tặng bố mẹ một món quà vào dịp tết. Vi băn khoăn mãi vì không biết với số tiền nhỏ bé của Vi sẽ mua được gì. Thật là điều khó nghĩ. Vi càng nóng lòng khi nghĩ tới chị Vân, chị Vỹ và anh Viễn. Chắc hẳn món quà của các vị ấy thật đẹp và sang trọng. Bố mẹ sẽ trao phần thưởng cho chị Vân hay chị Vỹ là người có món quà đẹp nhất. Vi cảm thấy bứt rứt khi nghe tiếng cười trong trẻo của chị Vân đưa vào phòng. Khuya rồi mà các vị ấy chưa đi ngủ sao. À! thì ra các vị ấy đang bàn về món quà đêm giao thừa. Vi chợt thấy cay cay ở mắt, cô bé than thầm: «Chị Vân, chị Vi các người vô tình quá ích kỷ quá, chỉ biết có các người là đáng tặng quà cho bố mẹ, không thêm cho cô bé Vi này tham dự, cũng như có hay đâu con bé đang thầm khóc 1 mình». Bên ngoài, tiếng cười khúc khích của chị Vân vẫn vang lên.

Nghe tiếng pháo đi dẹt nổi lên. Vi choàng tỉnh dậy. Bước xuống giường Vi lên nhìn ra nhà ngoài. Ở chị Vân, chị Vi cả anh Viễn nữa. Các vị ấy đã sửa soạn kia rồi. Quên cả lạnh, Vi chạy vụt xuống nhà. Múc nước, đánh răng, rửa mặt thật mau lẹ rồi Vi rón rén bước lên nhà. Mặc

cho bố mẹ đang ngơ ngác nhìn Vi. Liếc mắt nhìn lên bàn, Vi nhìn thấy những gói quà sang trọng của các anh chị, mặt cô bé lại xịu xuống. Trên mặt, nét hớn hở đón xuân đã mất. Bậm chặt môi, Vi bước nhanh về phòng. Ngồi chờ người ra một lúc, nghĩ sao Vi lại mặc quần áo mới vào.

Thập thò trước cửa phòng Vi thấy bố mẹ và các anh chị đã có mặt ở nhà ngoài. À! anh Viễn đang mở gói quà của anh ấy. Rồi đến chị Vi, quái lạ! gói gì mà to thế. Vi tự hỏi. Bố mẹ mỉm cười và nhắc: «Còn Vân nữa». Với dáng điệu trịnh thượng của chị Vân, Vi nghĩ ~~cô~~ là món quà ấy đặc biệt lắm. Không trông thấy gì cả Vi nhấc chân lên vẫn không thấy. Toan bước ra ngoài để nhìn cho rõ. Nhưng vừa thấy tấm màn cửa lay động, mẹ gọi to «Vi! ra ngoài mà xem quà của các anh chị» nghe tiếng mẹ, Vi bước lùi vào, cô bé sắp khóc. Nhưng vội cắn môi ngăn tiếng khóc vì Vi sợ mẹ vào Lau vội giọt nước mắt vừa ứa ra, và thu hết can đảm Vi bước ra nhà ngoài. Cả nhà đều chăm chú nhìn Vi.

Bước lại bên mẹ, ra vẻ quan trọng Vi nghiêm giọng nói: «Mẹ à, con được phép tặng quà cho bố mẹ không nhỉ?» Vi lại làm cho sự ngạc nhiên của các anh chị lớn dần lên. Chị Vân thấy vẻ khó hiểu ấy thì hỏi Vi: «Vi có quà cho bố mẹ hả».

Không trả lời, Vi ngồi xà bên mẹ. Nhìn mẹ thật lâu, rồi đưa hai tay ra ôm chặt mẹ. Nhẹ nhàng Vi đặt nụ hôn lên cổ mẹ, và thì thầm: «Mẹ! quà cho mẹ đây». Vừa buông mẹ ra. Vị nhận thấy các anh chị và bố đang sửng sốt nhìn Vi. Cô bé đã ngừng ngượng. Còn mẹ Vi mỉm cười tươi hơn bao giờ hết, ôm chặt Vi vào

lòng và tuyên bố: «Quà của Vi là nhất rồi, bố mẹ bằng lòng trao phần thưởng cho Vi». Bố trêu Vi: «Còn quà cho Bố nữa chứ Vi». Lúng túng Vi đặt đại một nụ hôn nữa lên cổ mẹ và reo: «Quà cho bố đây, mẹ trao lại hộ con nhà». Mẹ mặc cỡ, ki nhẹ lên đầu Vi. Vi cất tiếng cười ròn rã như tiếng pháo hồng nổ ròn chào đón tân xuân. Bố mẹ và các anh chị cùng cười theo.

NGÀY TẾT CON CHUỘT

A! Một chú chuột con, đang nhảy múa vui vẻ. Kia! Một chú nữa đang ăn mứt, đó là những điều, tôi nằm mơ, bỗng đâu có tiếng phát thanh vang lên: «Kính thưa quý vị! hôm nay là tết chuột, tức là tết nhâm tí». Tiếng máy phát thanh chỉ vang vồn vồn mấy tiếng đó, rồi có những tràng pháo tay đưa ra. Tôi nghe như thế ~~như vậy~~, nháy thốt ra nhà và thấy: «Ba tôi đang sửa bàn thờ, mẹ tôi đang cắm bình hoa, và em tôi, một đứa đang lau bàn ghế, và một đứa đang sắp bánh trái, tôi quay sang ông, thì thấy ông nhắm nháp trà và mẹ tôi đang trải chiếu đề cúng. Mẹ tôi thấy vậy mắng nhiếc: Đờ con trai, con trứng gì, mà dậy... sớm... vậy, tôi biết tôi dậy trễ, tôi liền xuống nhà súc miệng, đánh răng xong xuôi đâu đó, tôi ra sân hít một hơi dài để thoải mái sau một đêm mệt mỏi. Bỗng đâu có một mùi thơm lạ, bay vào mũi tôi, tôi liền ra trước sân, thì thấy một cành hoa mai, ai đã cắm sẵn từ bao giờ, hoa mai thơm ngào ngạt, làm tôi như một đứa trẻ nít, nhảy tung tăng vào nhà thì thấy một bộ quần áo mới đã treo sẵn đó từ bao giờ rồi, tôi thấy nó rất vừa với tôi, tôi ngắm nghía bộ quần, thì vấp phải một vật gì tôi nhìn xuống thì thấy một đôi giày mới. Tôi nghĩ rằng, chắc đây là bộ áo quần của cha mẹ biểu tôi để ăn tết.

Tôi cảm ơn tết Nhâm Tí quá, và vừa lúc đó có một tràng pháo nổ vang rền, tôi nhắc rằng họ đang chào mừng tết con chuột.

NGUYỄN-N-MINH
(Huế)

MÁY KHUẾCH ĐẠI ÂM THANH

BÌNH ELECTRONIC

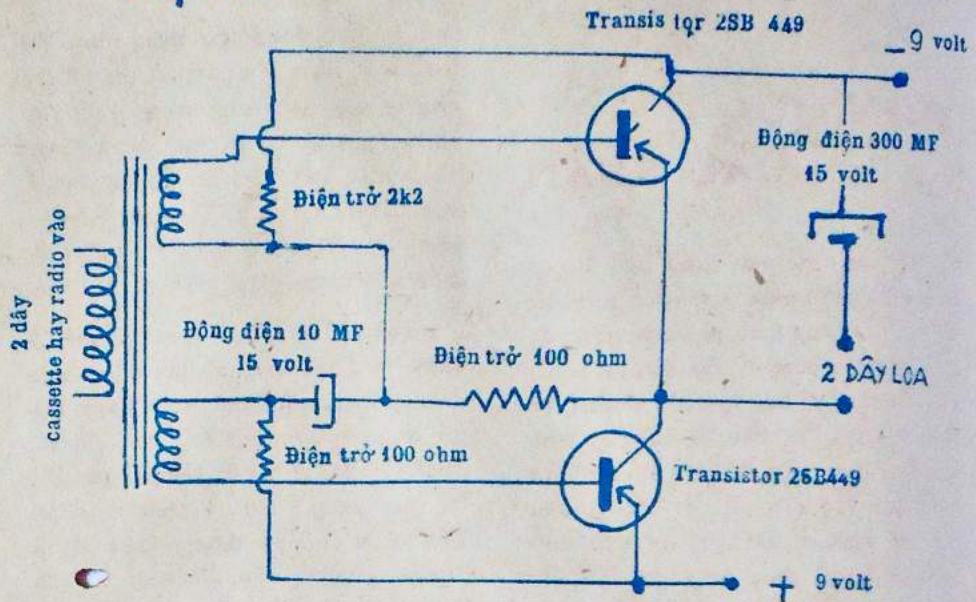
LƯỢC ĐỒ

Đề cải tiến máy khuếch đại âm thanh đã đăng vào Thiếu Nhi kỳ trước, và tránh tình trạng tốn pile và dụng cụ nhiều quá, kỳ này Bình Electronic cống hiến các em một lược đồ máy khuếch âm giản dị mà công suất rất lớn có thể cung cấp cho một loa 3 hay 4 tác từ 15 w trở về.

Dụng cụ mua sắm các em chỉ tốn vào khoảng 2.500 đ thì các em đã có một bộ máy khuếch âm rất tốt xài ít tốn pile. Với 6 cục pile các em có dùng được hơn một tháng.

Dụng cụ các em phải mua :

- 2 transistor OC 36 hay 25B 449 hay tương đương.
- 2 điện trở 1/2 w 100 ohm.
- 1 điện trở 2k2, 1/2 w.
- 1 động điện hóa học 500 MF 15 volt hay 220 MF 15 v.
- 1 động điện hóa học 10 MF — 15 volt.

— 1 transaut drive loại 6 mỗi.

Các em có thể đặt mua tất cả dụng cụ trên tại số 262 Nguyễn Huỳnh Đức Phú Nhuận, Sài Gòn.

Ở xa xin gửi Bưu phiếu 3.100 đ để tên Đỗ Thị Phương sẽ có đầy đủ dụng cụ và lược đồ. Trường hợp các em muốn ráp sẵn Bình sẽ ráp giùm các em mà không tính thêm sở phí.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

NGÔ MẠNH CƯỜNG —
Sài Gòn.

— Công dụng của điện trở và Động điện hay Radio.

— Chu kỳ, bán chu kỳ là gì ?

ĐÁP : Công dụng của điện trở là dùng để gây hai đầu một điện thế theo ý mình muốn, hay giảm điện thế. Còn động điện dùng trong radio là để điều hòa điện thế cho khỏi lên xuống. Có nghĩa là nó sẽ phóng điện khi thiếu và nạp điện khi thừa. Nó còn công dụng nữa là cân dòng điện một chiều đi qua

— Chu kỳ anh có thể giải nghĩa vắn tắt cho em như sau. Chu kỳ là khoảng thời gian cần thiết để tạo được một hình SIN, em muốn biến hình SIN thì chịu khó vẽ đường biểu diễn của hàm số $y = \sin x$ thì sẽ hiểu ngay. Còn bán chu kỳ là 1 nửa chu kỳ dương hay 1 nửa chu kỳ âm.

NGUYỄN HỮU PHƯƠNG —
Sài Gòn.

— Nhà em có một cassette Crown model CSC 9350 M mắc chứng bệnh là cứ để băng vào là rồi tùm lum.

— Còn một cái máy National RQ 202 S mắc chứng bệnh khi thâu xong mở ra không hát gì hết vậy có nên bỏ vào sọt rác hay đập nó ra hay không ?

ĐÁP : Máy Cassette của em như vậy là đứt couroir rồi phải đem ra tiệm họ thay cho, chắc chắn sẽ hết rồi băng ngay.

— Còn máy National chớ có bỏ vào sọt rác hay đập nó ra mà phải đôn đốc. Cần thận xem lại coi thâu như vậy là có đúng nguyên tắc không đã. Nếu không thì chịu khó đem ra tiệm hỏi họ xem cái đầu thâu xem sao chứ ai lại nóng nảy như Trương Phi như vậy.

EM NGÔ VĂN TÙNG — Đắc Lộ.

— Em có một máy Radio Sony 2 băng AM FM. Mà làm sao bắt được đài Truyền hình.

(xem tiếp trang 25)

CHUỘT và CON NGƯỜI

Nói về sự tương quan giữa con chuột và con người, ta phải kể con chuột trong Quốc Hội Mỹ, các tai họa do chuột gây ra, con chuột ra tòa án, con chuột trong không gian, con chuột trong y tế, ăn thịt chuột, vân vân và vân vân ..

CON CHUỘT TRONG QUỐC HỘI MỸ

Thời Tổng Thống Johnson, tại Quốc Hội Mỹ, vài Nghị sĩ cho rằng sở dĩ có sự bạo động của da đen vì Huê Kỳ lo chiến tranh Việt Nam, nên thương viện đã giảm bốn chục triệu Mỹ kim dành cho việc chống chuột trong khu phố nghèo nàn.

Thống Đốc Nữ Ước là ông Rockefeller đã nói, một em bé da đen ngủ bị chuột cắn hết một lỗ tai! .. có em bé ngủ bị chuột cắn chết! .. ông xác nhận là các sự lầm than, trong đó có vấn đề, làm cho dân da đen bạo động.

CON CHUỘT VÀ CÁC TAI HỌA

Chuột là loài gặm nhấm gây nhiều tai họa mà chuột lại sanh dễ kinh khủng. Chuột con, lớn 100 ngày là bắt đầu đẻ, mỗi lứa cả chục con. Theo vài thống kê ước lượng, một cặp chuột, trong vòng ba năm (3 năm) có thể sanh sản ra được ba mươi lăm triệu con (35.000.000 con), thật kinh khủng! Răng chuột mọc thêm mỗi năm độ mười hai phân (cm, 12), có đáng sợ chưa? Gặm đẻ mồn 12 phân đó, phải hao bao nhiêu tài sản của con người!

Năm 1966, Mỹ phải phá hủy 190 tấn thực phẩm bị chuột phá! Trong vòng 4 thế kỷ, chuột gây bệnh chết đến khoảng hai trăm triệu người (200.000.000) trên thế giới! Pháp mất mỗi năm vì chuột đến 20 triệu tấn thực phẩm! Anh Quốc mất 50 triệu quan! Hoa Kỳ mất từ 200 đến 500 triệu mỹ kim! Thật là một số thiệt hại lớn lao.

Diệt chuột là một vấn đề quan hệ cho loài người.

SỐ TÀN XUÂN

CON CHUỘT RA TÒA

Thật là hy hữu mà nói chuột ra tòa!

Ở Anh, Pháp, Gia Nã Đại... đều có tòa án xử thú vật. Ở Pháp, vào thế kỷ 16, chuột phá hoại mùa màng vô số kể. Tòa án bèn đòi họ hàng nhà chuột đến hầu và cử ông Trống sư Barthélemy Chassanée biện hộ cho chúng.

Đến ngày xử, bị can chuột không đi hầu mặc dầu có trát xuống tận làng. Trống sư biện hộ là thân chủ ông ở rải rác, khắp nơi thành ra tòa phải hoãn phiên xử, và cho cả nhiều đoàn người xuống tận thôn ấp thông cáo cho bị can. Rồi bị can cũng không đi hầu, tòa xử khiếm diện là phải trục xuất hết chuột ra khỏi vùng.

Không biết bản án về chuột này thi hành thế nào, nhưng bản án khác về loài vật thì vẫn thi hành đúng theo thủ tục như đối với loài người vậy. Thật cũng kỳ lạ, mà là việc có thật.

CON CHUỘT TRONG KHÔNG GIAN

Hai con chuột bạch được phóng cùng hai con khỉ Mike và Pat năm 1952 lên không gian với hỏa tiễn AERO BEE tại căn cứ hàng không ALA MOGORDO (Mexique) Mỹ Châu.

Hỏa tiễn bay trên quỹ đạo cácl ra mặt đất 60 cây số, và khi đến chỗ «vô trọng lượng», nghĩa là nơi mà sức nặng của mọi vật không bị trọng

lượng hút vào trung tâm trái đất nữa, thì mọi vật đều «nhẹ» bằng nhau: Hai phi hành gia, cũng như hai con chuột bạch «nặng» bằng nhau. Hay nói một cách khác, là chuột và người đều lơ lửng vì trọng lượng gần bằng không. (la gravité approche zéro).

Lúc đầu chuột bỏ ngờ, chậm chạp đi trên trần (marche au plafond) bằng chân mang giày có nam châm (souliers aimantés). Khi chân chạm được vào vách, thì chuột bót bỏ ngờ. Tất cả, từ sự hô hấp, tuần hoàn, tiêu hóa bài tiết, nhiệt độ... đều được trên hỏa tiễn cùng dưới đất quay phim, và ghi nhận nhờ 96 hệ thống truyền tin bằng hình ảnh và tín hiệu.

Chuột cũng có mặt trong chương trình không gian, thật cũng hãnh diện cho họ hàng nhà chuột.

CON CHUỘT TRONG PHÒNG THÍ NGHIỆM

Trong phòng thí nghiệm, con chuột cũng vẫn được tham dự.

Nhiều thứ thuốc đã chích vào chuột để thí nghiệm coi sự công hiệu hay cách phản ứng như thế nào. Trong cuộc khảo cứu về bệnh ung thư, người ta cũng dùng chuột để thí nghiệm: chứng bệnh LEUKEMIA cấy vào loài chuột nhắt (chuột lắt) bởi vì chứng ung thư của chúng thường có thể ứng dụng cho loài người, tuy nó có một đôi phần khác nhau.

thiều nhi/21

Trong chương trình không gian, các khoa học gia muốn dưỡng khí (oxygène) phải được ở trong một « lưu hệ liên tục » (circuit fermé): thán khí thở ra ($\text{CO}_2 = \text{gaz carbonique}$) nhờ một loài rong biển (algue: chlorelle) biến thành dưỡng khí, và họ đem chuột ra thí nghiệm. Có khoa học gia khác, nghĩ rằng, thán khí thở ra, có thể hòa với hơi nước và óc-xít-po-tát-xum (peroxyde de potassium: KO_2) rồi trở thành dưỡng khí. Họ cũng đem chuột làm thí nghiệm.

Vậy chuột đã tham dự vào nhiều cuộc khảo cứu khoa học và ty tế.

ĂN THỊT CHUỘT

Chúng tôi xin thưa ngay rằng « ăn thịt chuột » là thứ « chuột đồng » ở Miền Tây (Cần Thơ, Long-xuyên, Vĩnh Long...) Chớ không phải chuột cống ghê lờ ở đô thành đâu!

Chuột ngon lắm, vừa ít xương, vừa nhiều thịt, vừa béo, vừa ngọt... Đồng Du chống Pháp, đã có lần « bợ vợ giữa Thới Bình, Hải, Hồng Kông ».

Theo quyền « Cuộc Đời Cách Mạng Cường Để », thì người bạn Tàu thấy Cường Để bợ vợ nơi Quảng Châu, bên giới thiệu ở trọ nhà bà Chu Thị ở Tây Quan Hoàng Sa, trên gác kín

đáo để lánh nạn. Cường Để thuật nguyên văn như sau:

« Thật quý hóa lòng tốt của bà, nhưng không may cho bà nhân, chỗ gác ấy ngay trên bếp, mỗi ngày mấy lần thổi nấu, khói như hun chuột, khổ vô cùng. Song bà nhân cũng nấn ná ở đó đến ba tháng trời ».

Trong chín mươi ngày chẵn, một nhà cách mạng như Cường Để còn phải ở trên một cái gác đầy khói như hun chuột. Làm cách mạng cũng khá gian lao.

CON CHUỘT THỜI CHÚA TRỊNH KHẢI

Vào thời chúa Trịnh Khải, có loạn Kiều Bình, và nhiều kẻ chuyên chế muốn lật đổ đương quyền.

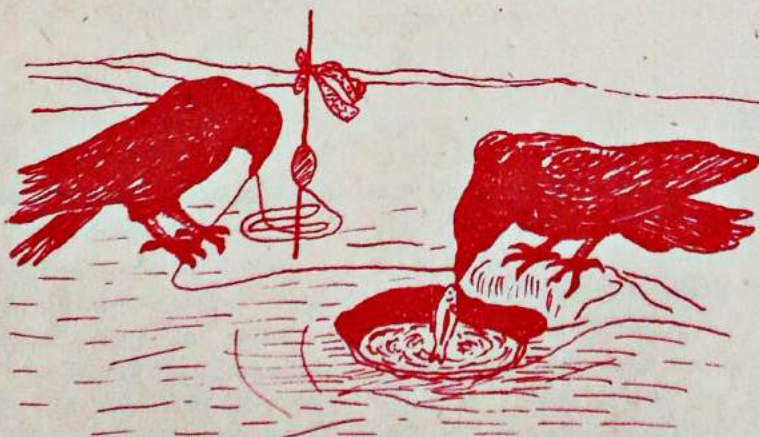
Trong quyền « Loạn Kiều Bình », Nguyễn trọng Thuật có viết, nguyên văn như sau:

« Nguyễn Lệ nói với em là Nguyễn Điều: Ném chuột còn e vỡ cái lọ quý. Hiện nay chúa thượng ở trong tay chúng nó ».

« Chúa thượng » tức là chúa Trịnh Khải, còn « chuột » hay « chúng nó » dùng để ám chỉ những kẻ chuyên quyền, chống lại với nhà chúa.

NGUYỄN-TÀI-NĂNG

GIỐNG QUẠ TÍNH KHÔN

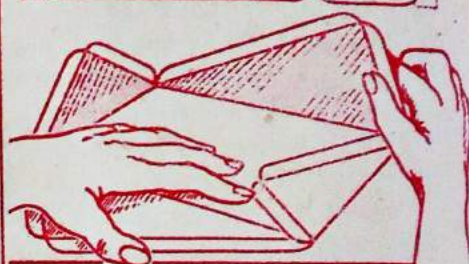
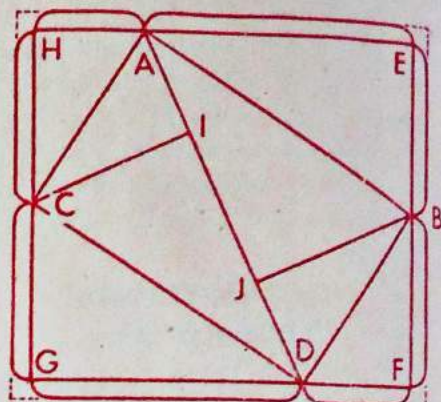

Một loại quạ sống tại vùng Bắc cực rất ranh mãnh. Chúng chờ khi người ta mắc mồi thả xuống những hố khoét giữa lòng băng để cá cá là bay tới.

Chờ một lát không thấy động
thiếu nhi/22

tĩnh gì, một con lầy mỏ kéo sợi dây cước lên thật xa, con kia chạy tới dầm lên trên giữ cho dây khỏi tụt để con trước trở lại kéo nữa. Cả hai cứ loay hoay như vậy tới khi chủ cá bị lồi lên khỏi mặt nước là xô tới mỏ chết để ăn.

LÀM BAO THƯ VỚI MỘT TỜ GIẤY HÌNH CHỮ NHẬT

Bây giờ em có một tờ giấy hình chữ nhật, em muốn làm một cái bao thư, càng lớn càng tốt. Đầu tiên, em phải chữa ra một băng giấy phía ngoài, dùng để dán bao thư. Em còn lại hình chữ nhật HEFG phía trong.

Em đánh dấu hai điểm C và B, điểm giữa của các cạnh nhỏ HG và EF, sau đó em kiểm hai điểm A và D, sao cho các góc CAB và BDC là những góc vuông (em có thể dùng những góc cuốn tập, hay góc tờ giấy khác để ước thử).

Sau đó em cắt những góc của tờ giấy và ở những điểm A, B, D, C để làm góc bao thư, như trên hình vẽ.

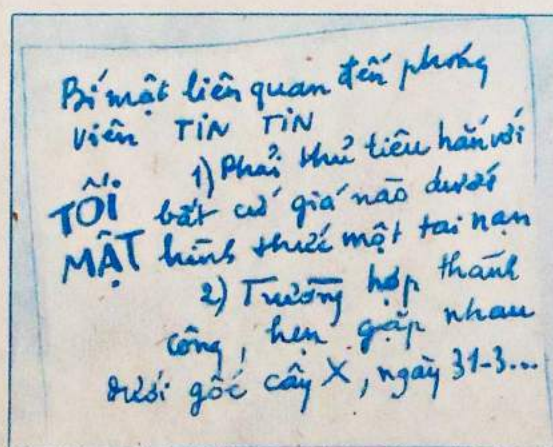
Khi em xếp các cạnh AC, AB, BD và CD lại như trên hình vẽ, là em đã có một bao thư, lớn nhất mà em có thể làm được với tờ giấy trên.

TRẢ LỜI TRANH ĐỐ:

1) Phải quay cái « ma-ni-quen » theo chiều A.

2) 2 hình C và G giống nhau
SỐ TÁN XUÂN

THƯ
TÍN

(tiếp theo trang 20)

ĐÁP: Thường - thường những loại radio có băng tần FM mà không bắt được đài truyền hình là những loại radio tốt. Băng tần FM họ lọc một cách kỹ càng nên những tạp số bầy bạ không lọt vào được. Radio của em thuộc loại này.

MỘT ĐỘC GIẢ TÊN NGỌC Ở Gia Định.

— Có một Cassette hiệu National khi vặn volume nhỏ thì nghe có tiếng rề rề như vậy là bệnh gì nhờ anh bốc thuốc cho toa.

— Tại sao phải lấy cỡn 90° để lau đầu máy.

— Muốn mua máy khuếch đại thì mua ở đâu.

ĐÁP: Nó rề rề như vậy có thể tại cuộn băng em thu dở đó.

— Người ta thường dùng cồn gạo để lau những bụi bám bám vào đầu máy khi băng chạy qua. Vì nếu không lau lâu ngày đầu máy sẽ không kêu lớn nữa.

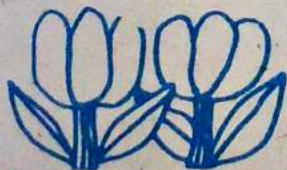
— Em có thể xem những số báo Thiếu Nhi kỳ trước anh đã trả lời rồi.

EM HOÀNG MỘNG TUYẾT Saigon.

Tivi hiệu Toshiba 19 Inches mắc bệnh xem được gần một tiếng là mất hình, rồi vỡ mạnh vào máy thì lại có hình. Có gọi thợ đến sửa rồi chứng nào tật nấy. Vậy nhờ anh đoán xem bệnh gì nặng hay nhẹ.

ĐÁP: Ti vi nhà em như vậy là cảm xoang thôi, khỏi phải đi bác sỹ cho nó uống vài viên Cứu long hoàn hay Thối nhiệt tán chỉ đó chắc sẽ khỏi. À mà giỡn hoài, đề anh chỉ em em cách sửa nhé, em mở máy ra lau sạch bộ phận tuner đi (chỗ sang băng tần 9 hay 11 đó em biết không) là hết mất hình ngay.

BÌNH ELECTRONIC

SỐ TÂN XUÂN

THẮC MẮC CỦA EM

(tiếp theo trang 2)

— Xin cho cháu biết cách làm keo dán giấy.

LÝ NGỌC QUAN
(Kiên Giang)

ĐÁP: Hồ dán giấy chế tạo bằng bột khoai mì, xút và nước oxy già. Cứ một ký bột thì dùng 200 phần khối xút (36 độ Beaumé). Trước tiên quấy bột với 2 lít nước lạnh cho đều rồi nhều dần xút vào. Xút gặp bột sẽ đông thành cục, phải khuấy mạnh cho tan đều. Bột sẽ quánh lại và trở nên rất dính, nhưng chưa dùng được ngay. Còn phải cho vào 120 phần khối nước oxy già (eau oxygénée) trộn đều rồi để yên trong 2 giờ. Sau đó phải khử hết axit bằng cách cho axit Clorhydric vào để có phản ứng trung hòa, 6 giờ sau, khi phản ứng trung hòa chấm dứt, đem nhỏ vào hồ một ít dầu hạnh nhân (Essence d'amande) để cho hồ có mùi thơm.

Một phương pháp chế tạo khác là dùng gomme arabique (có bán ở hiệu thuốc tây) đem chưng cách thủy với nước cho tan hết rồi trộn vào một ít phen chua để hồ khỏi mốc và ~~đến hồ nhám~~.

HỎI: 1) Em thấy ngày nay các văn sĩ V.N. thường hay dùng lối văn có gạch nối như trong tác phẩm Đèn Khuya của Hoài Mỹ (người-tình-chiến bại, học-trò-đèn-khuya) và một vài tác phẩm của các tác giả khác nữa. Vậy lối hành văn đó gọi là gì? Giá trị của nó? Khi nào áp dụng được? Và áp dụng thế nào?

2) Xin anh cho biết rõ những điều cần biết về các đại học có tại V.N.

TRẦN NGỌC GIA
(Đà Nẵng)

ĐÁP: Lối hành văn như em nói chỉ là sở thích của tùy từng tác giả chứ không bắt buộc, nên không có

(xem tiếp trang 2)

chữ Chuyện (viết CH) có ý nghiêng về lời nói như: nói chuyện, kể chuyện, chuyện trò, gây chuyện, sinh chuyện.

HỎI: 1) Cách chế tạo pin?

2) Ai phát minh ra lịch?

NGUYỄN CHÍ THIÊN
(Gia Định)

ĐÁP: 1) Có rất nhiều loại pin cấu tạo khác nhau. Nhưng pin thông dụng là loại pin khô gồm một ống tròn bằng kẽm dùng làm âm cực. Một thỏi than ở giữa dùng làm dương cực. Trong pin có chứa muối Clorua Ammonium, Bioxyt Mangan và keo nấu chảy để nguội cho nó cứng lại. Chất Clorua Ammonium tạo phản ứng sinh ra điện, chất Bioxyt Mangan điều hòa cho pin chạy đều không bị phân cực, keo làm cho pin khô mang đi, lại được dễ dàng. Trên đây chỉ là nguyên tắc đại cương, em không thể tự chế được. Muốn thí nghiệm cho vui, em có thể dùng nguyên tắc của pin Volta (bây giờ người ta không dùng nữa vì bất tiện) cho axit sulfuric (axit bình điện, coi chừng phỏng da) vào một chậu, bằng thủy tinh, thả vào đó 2 thanh kim loại nhỏ, một thanh đồng dùng làm cực dương, một thanh kẽm dùng làm cực âm. Nối hai cực này với một bóng đèn pin, em sẽ thấy bóng đèn cháy sáng. Nhưng bóng chỉ sáng ít lâu thôi, rồi nó sẽ bị lu dần và mất điện, vì thanh đồng sau một thời gian sẽ bị phủ một lớp Hydro cách điện.

2) Trong TN Số Tết có một bài khảo cứu về lịch, em giờ ra coi lại.

HỎI: — Tại sao hồ dán giấy lại có mùi thơm? ta có thể chế được không?

TRƯƠNG MINH NHẬT
(Ba Xuyên)

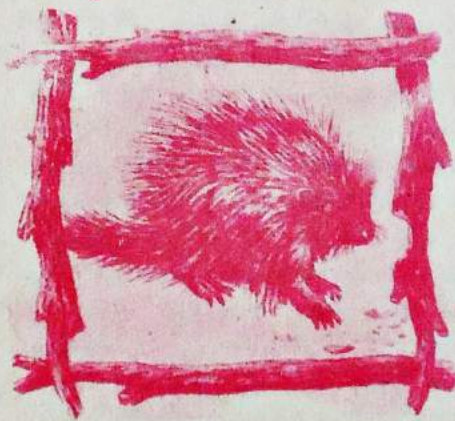
CON NHÍM «PORKY»

(Sưu tầm của VIỆT MÒ)

«Porky» là một loại nhím bé nhỏ, kỳ dị sống ở trong rừng miền Bắc nước Mỹ và Gia-nã-Đại. Nó thuộc loại gặm nhấm, dài chừng 75 phân tây, cái đuôi đã dài 15 phân, cân nặng từ 7 tới 10 kí. Những sợi lông tròn, rỗng, sắc như những cái kim mọc ở đầu, lưng và đuôi, bên ngoài bao phủ bởi những gai nhỏ sắc, nhọn trông tựa như những lưỡi câu. Khi Porky đi, trông nó giống như một cái ống đựng những mũi tên. Với bộ lông này, nếu chẳng may Porky có té xuống nước, bộ lông rỗng đầy không khí bên trong sẽ giúp nó nhẹ như một cái bấc và nổi trên nước, rồi nếu té từ trên một cành cây cao thì bộ lông này sẽ là một cái gối êm đỡ nó. Nếu một kẻ thù nào lại gần, thì hãy coi chừng, chỉ một cái quấy đuôi, Porky có thể quất vào mình kẻ thù 20 cái lông nhọn sắc. Phần lớn thú vật đều tránh xa Porky ngoại trừ những con: Cáo, Mèo rừng, Chó sói, Gấu nếu muốn chết bởi bộ lông nguy hiểm này thì hãy tấn công nó. Khi một địch thủ tới quấy rầy Porky, mới đầu nó hãy dọa nạt cho kẻ thù sợ hãi mà bỏ đi, nếu lối này không kết quả, Porky sẽ chúi đầu dưới một khúc gỗ, thu 4 chân lại và bằm sát dưới đất. Với thế này Porky có thể che dấu được phần dưới bụng, rồi nó dựng bộ lông trông giống như một hàng rào nhọn bao phủ mình nó, kẻ đó nó quất cái đuôi bên này rồi qua bên kia, lúc đó kẻ thù chỉ có nước bỏ

chạy nếu muốn toàn mạng sống. Nếu một con Chó sói, con Cáo hay ngay cả người ta nữa mà không bỏ chạy, Porky sẽ sẵn sàng ở thế chiến đấu: nó chúi mũi xuống đất, lưng quay về phía địch thủ và ngoáy cái đuôi quất kẻ thù, nó thường thắng kẻ thù bằng thế vô này. Sau khi thắng trận, nó thản nhiên leo lên một cành cây và thong thả gặm tía những lá non như không có sự gì xảy ra cả.

Mỗi khi thắng trận, Porky không hề tiếc rẻ mấy cái lông bị rụng mất vì chỉ vài tháng sau là cái lông khác sẽ lại mọc lên thay thế, rụng 10 cái lông để có thể xua đuổi một con Cáo, mất 20 cái lông để giết được một con Mèo rừng thì có nghĩa gì với số 30.000 cái

lông trên mình nó. Với thứ khí giới sắc nhọn như vậy, nên Porky có thể tự vệ và sống an nhàn, nó có thể ở yên trên một ngọn cây trong suốt một ngày nếu vỏ cây của ngọn cây đó ngậm thấy ngon miệng. Phần lớn nó hay ăn về đêm và trú ẩn trên một cành cây thuận tiện. Nó chỉ gặm những vỏ cây ở gần chung quanh mà lười biếng, ngại không muốn rời xa chỗ khác. Porky rất thích vị mặn của muối, ban đêm nó thường chui sâu vào trong lòng những thân cây mục rỗng để gặm những chất muối mặn của gỗ. Đôi khi nó chui vào một cái kho chứa những thanh cốt mìn dùng để phá rừng để gặm những thanh cốt mìn này vì những thanh cốt mìn này có vị mặn như muối.

Porky thường thắng kẻ thù nhờ bộ giáp sắt của nó và sống lâu từ 10 đến 12 năm. Có một đạo những người thợ săn đã giết chết phần lớn giống nhím này, chỉ còn sót lại một ít sống trong rừng, ngày nay chúng được bảo vệ bởi một đạo luật ngăn cấm không được sát hại chúng, vì vậy chúng lại sinh sôi, nảy nở đông đúc thêm như hiện tại.

VIỆT MÒ

Phải ham đọc nghĩa là phải dời các giờ nhàm chán trong đời để lấy những giờ lạc thú.

Montesquieu

SỐ TÂN XUÂN

MẮT XE

Nửa đêm, sở cảnh sát Trung ương nghe tiếng chuông điện thoại reo lên, rồi có tiếng người hỗn hèn:

— Mời các ông tới gấp giùm. Tôi bị mất cặp: mất vô lăng, mất cần số, mất thắng, mất bàn đạp ga, mất tất cả đồng hồ đo...

— Thưa ông, hiện giờ ông ở đâu?

— Hượm đã... chờ tôi chút... À, thôi, khỏi cần đến các ông nữa. Tôi tìm thấy hết rồi.

— Ông tìm ra bằng cách nào? ở đâu?

— Tại hồi nãy tôi ngồi lộn ở băng sau chiếc xe.

Ô CHỮ

VUA QUANG TRUNG

TRẦN LINH NGÀ

XUÂN BẮT DIỆT

Gió rít sông găm bão thét vang
Bừng lên ý chí núi sông Nam
Tung hoành sấm sét găm vang dậy
Quỷ gió rồng thiêng chuyển núi sông
Trả lại non sông Nam Việt thét
Tan tành tất cả giặc Hoa buông
Mùa xuân bắt diệt Quang Trung tỏ
Quật khởi oai hùng rạng núi sông

Quật khởi oai hùng rạng núi sông
Hò reo ý chí vượt ba phong
Quân Nam tiến bước long lanh mắt
Bật dậy không lùi chỉ kẻ trai
Chém mạnh tan hoang quân bạo ngược

Nồng say thấm máu giặc xâm lăng
Oai hùng quật khởi hiển ngang quá
Nổi chí hùng anh tỏ tấm lòng

Nổi chí hùng anh tỏ tấm lòng
Này đây đất nước Việt Nam ta
Gươm thần nào loạn quân thù địch
Bạch tượng tung hoành tỏ núi sông
Đầm chặt hoàng bào mũi thuốc súng
Nêu cao lừng lẫy chí anh hào
Quang Trung bắt diệt người sông núi
Vạn thừa còn lưu chí quật cường

Vạn thừa còn lưu chí quật cường
Hồng lên sắc thắm rạng non sông
Này đây Nhị Ngọc quân thù lấp
Oanh liệt Đống Đa bạo ngược chôn
Tan tác xô nhau quân Tàu chạy
Sông găm nuốt trọn kẻ đại cường
Tan tành giặc mộng diên cường đại
Vững mạnh còn đây của núi sông
Vững mạnh còn đây của núi sông
Ngàn năm bắt diệt vạn tình hồng
Rồng thiêng thét mãi găm vang mãi
Sấm sét không ngừng chuyển uy phong

Mãi mãi còn đây người đất Việt
Vô vàn vững mạnh nước dân Nam
Oai hùng quật khởi là tim Việt
Bắt diệt ngàn thu con cháu Rồng

Bắt diệt ngàn thu con cháu Rồng
Ôi tình non nước đẹp mệnh mông
Xuân hồng bắt diệt còn đây mãi
Đất Việt bừng lên chẳng tận lòng
Mãi mãi Quang Trung người sông núi

Còn đây vạn thừa khí anh hùng
Mùa xuân bắt diệt ôi hùng dũng
Còn mãi trong tim ngàn kiếp hùng

TRẦN MAI HOẠT
Xuân Nhâm Tý (1972)

thiều nhi/-27

LOÀI TIÊU THỦ

Tác giả : Lewis Nordyke
Phỏng dịch : ĐẶNG HOÀNG

Tiêu thủ mẹ và con

Có lẽ không một con vật nào, kể cả trong loài chuột, lại quá nhút nhát cho bằng con tiêu thủ, nhưng cũng chính vì điểm này mà nó trở thành con vật hiền hòa và khôn ngoan nhất.

Với dáng đi núng na núng nính, chú tiêu thủ cần thận dò dẫm từng bước băng qua các chướng ngại vật trong rừng để kiếm ăn. Những món chú ưa thích gồm: hoa quả, ngũ cốc, rễ cây mềm, chim, trứng, côn trùng, cá, ếch và nhái. Đôi khi chú cũng lặn mò vào bát gà trong chuồng do các nông dân nuôi ở các trang trại gần rừng.

Loại tiêu thủ sống rải rác khắp Mỹ châu, tuy nhiên, những vùng đồng trống hay khí hậu lạnh đều không thích hợp với sinh vật này. Người ta thấy tiêu thủ xuất hiện nhiều nhất ở vùng đông bắc xuống phía nam nghĩa là từ Gia Nã Đại tới Á Căn Đình. Chúng sống đông đúc trong những khu rừng già và nhất là dọc theo các con suối.

Tiêu thủ mẹ luôn luôn đựng con trong túi trước ngực. Túi này có thể chứa tới mười ba con lặn, nhưng khi con của nó đã khôn lớn, đủ sức chạy đã chạy lại được thì chúng không ở trong túi đó nữa mà bám trên lưng mẹ. Thực là tài tình khi quan sát cuộc di chuyển của gia đình

tiêu thủ. Này nhé, tiêu thủ mẹ uốn cong chiếc đuôi dài nhẵn thín lên lưng để lủ con quấn đuôi của chúng vào đó làm điểm tựa. Nhờ vậy chúng đu chặt trên lưng mẹ mà không sao rớt xuống được. Mới trông thì thấy chúng bám cố vẻ chệnh vênh, nguy hiểm thật, nhưng trái lại rất an toàn và bảo đảm, vì hình như chưa có tai nạn nào xảy ra cả.

Loại tiêu thủ thường tha lá cây về làm ổ tại những hang, lỗ trong thân cây, và chỉ chờ lúc đêm tối chúng mới bắt đầu sục sạo đi kiếm ăn. Mồm há hốc và với dáng điệu lười biếng, chú bò ra khỏi ổ đương đôi mắt nhỏ bé đen, lông lánh như hạt huyền ngó nghiêng mọi vật, đồng thời với bản tính tự nhiên, chú thò chiếc đuôi ra quấn quanh một cành cây nhỏ: chú đang sửa soạn đi tìm mồi trong rừng hoặc dọc theo bờ suối đấy. Những con tiêu thủ già thì khôn ngoan hơn. Chúng biết rằng chuồng gà là nơi có thể giúp chúng một bữa no lành. Nhưng chẳng hiểu có phải vì quá nhút nhát hay lý do nào khác, tiêu thủ không dám tha mồi đi chỗ khác mà «sục» ngay tại chỗ làm những con gà còn lại sợ hãi kêu quang quác hoặc vỗ cánh phành phạch khiến trại chủ thấy động vội sách đèn đi kiểm soát.

Nhắc trông tiêu thủ giống như

cuộn len màu xám, to cỡ con mèo chúng ta vẫn nuôi nhà, nhưng tai nhỏ hơn. Con lớn nhất nặng cỡ bốn kilô,

Trong lúc đi kiếm ăn, tiêu thủ rất cần thận, dè dặt vì mọi hiểm nguy luôn luôn rình rập nó. Đại bàng, điều hâu, mèo rừng rất thích thịt tiêu thủ. Thêm vào đó, nó còn sợ người dùng chó săn lùng bắt nữa. Tuy nhiên, tạo hóa đã ban cho mỗi loài vật khi giới sắc bén để sinh tồn. Nghĩa là khi gặp kẻ thù thì dùng những cách nào đó để chống trả hay nếu không thì tìm chỗ chạy trốn cho nhanh. Vậy loài tiêu thủ tự vệ như thế nào?

Khi bị một cặp chó săn tấn công, tiêu thủ thường giả vờ lăn đùng ra chết bằng cách cuộn tròn thân hình lại thành một đồng nằm lù lù ra đó,

Tiêu thủ kiếm mồi

nhưng khôn quên thủ thế bằng cách nhẹ nhàng ra đòn cũng như sẵn sàng phản ứng đề khỏi bị cắn đứt cuống họng. Thấy còn mỗi nằm im, chớ sẵn số tới tấp tấp vấp cái, đoạn hất tung nó lên cao. Tiều từ rơi xuống đất bất động: Nó đang già vờ chết đấy. Chớ sẵn rít lên mấy tiếng rồi bỏ đi. Chờ một lát không thấy động tĩnh gì, lúc đó tiều từ mới lóp ngóp bò dậy rồi ba chân bốn cẳng lui mất hút. Thế là thoát nạn! Chỉ có tiều từ là con vật duy nhất già chết để bảo toàn mạng sống.

Loài tiều từ sinh sản rất nhanh. Mỗi năm gia tăng một cách khủng khiếp nhưng vẫn không bù lại được số bị sát hại. Đề bảo vệ loài này, những vụ săn, bắt tiều từ chỉ tổ chức từng mùa và từng vùng mà thôi. Trẻ em cũng kiếm khá bộn tiền nhờ bán những bộ lông cho các nhà thuộc da làm nhiều vật dụng như dây đồng hồ, thắt lưng, ví, bao thuộc v.v...

Bach Khoa

(tiếp theo trang 25)

tên gọi và cũng không có qui luật nào rõ rệt. Ý nghĩa của nó là nhờ sự cấu kết tất cả các chữ trong câu thành một câu duy nhất, vừa gọi được sự chú ý của người đọc, vừa có tính cách nhấn mạnh thêm ý tưởng mà tác giả muốn diễn tả. Một điểm khác nữa là sự cấu kết các chữ thành một câu duy nhất này không nhất thiết phải theo đúng văn phạm, như câu ở trên học-trò-đèn-khuya phân tích tích về văn phạm thì thiếu, nhưng đó lại là một cách diễn tả của người viết.

Thú thực với em, anh không phải là văn sĩ nên gồng mình trả lời câu hỏi này, có thể là chưa nói được hết ý của tác giả, có thể cũng là diễn dịch sai lầm, xin vui lòng thông cảm.

2) về thắc mắc liên quan đến đại học, em có thể tìm đọc những cuốn sách đã xuất bản như cuốn Đây, Đại Học, Chi Nam Sinh Viên Đại Học, trong đó có hướng dẫn rất tường tận về các trường đại học, các phân khoa, các chương trình học v.v..

SỐ TÂN XUÂN

B.K

TRIỂN LÃM NỤ CƯỜI

TRONG LỚP HỌC

Thầy giáo hỏi học trò:

— Bài luận về con chó của trò không ra gì cả. Nó giống hệt của anh trò tại sao thế?

— Thưa thầy vì ở nhà chúng con chỉ có mỗi một con chó
Thầy giáo: ????

LÊ VĂN SINH
Kiên Hòa

NGHE LÃM

Mỗi buổi sáng trước nhà của Nhi thường có một ông bán bánh bò, bánh tiêu, giò cháo quẩy. Ông ta rao:

— Bánh bò, bánh tiêu, giò cháo quẩy nhưng vì là người Tàu nên giọng rao của ông ta hơi giống tiếng Việt thôi. Nhi ở trong nhà thắc mắc hỏi mẹ:

— Mẹ ơi cái ông kia ông rao cái gì mà ưnh tào, ưnh mầy giò tào gầy.

Mẹ: Trời!!!!

NGUYỄN THÀNH LONG
Gia Định

COI CHỪNG!

Hai bác nhà quê lên Saigon lần đầu tiên, rủ nhau đi coi chiếu bóng. Sau khi mua vé, vào trong rạp, hai bác gặp lúc phim đang chiếu vì là rạp thường trực.

Người xếp chỗ cầm đèn bấm tiến lại chỗ hai bác đứng để dẫn vào chỗ ngồi. Thấy ánh đèn chiếu vào mình, một bác vội la:

— Coi chừng anh, xe đạp!

HOÀNG ĐẠI VINH
Gia Định

DANH TỪ RIÊNG

Trong giờ văn phạm thầy hỏi:

— Tí, tên trò là danh từ riêng hay danh từ chung?

Tí: Thưa thầy! tên em là danh từ chung!

Thầy: làm sao là danh từ chung được?

Tí: thưa thầy! là vì trong lớp có tới ba thằng Tí lận!

Thầy: !!!!!

NGUYỄN HOÀNG SƠN
Kiên Giang

CHÍ THI NÊN

Có một người mẹ bắt chí cho con thì thấy có nhiều chí quá bèn nói:

— Sao đầu con nhiều chí thế?

— Mẹ không biết sao người ta thường nói có chí thì nên cho nên con đề làm cho nhiều chí là vậy đó.

— Trời ???

NGUYỄN HOÀNG SƠN
Kiên Giang

BỔ CỤC

Trong lớp, thầy đang giảng chữ bổ cục thì bỗng thấy Tý mơ màng nhìn ra cửa sổ.

Thầy gọi: trò Tý, giải nghĩa chữ bổ cục.

Giật mình, Tý đứng lên nói rất nhanh.

— Thưa Thầy, bổ cục là bổ có cái cục!

— Thầy: ???

Cả lớp cười vang!

KHÔN NGOAN

Thiếu nói với Nhi:

— Nhi à, mầy muốn 100 trái bí không?

— Có chứ sao không?

— Vậy mầy đưa tao 30 đồng, tao chỉ cho.

Nhi đưa tiền, nói Thiếu:

— Rồi, đưa bí đây!

Thiếu chỉ tay xuống miệng cống nói.

— Ở dưới đó đó

— Nhi: Ý trời?

NGHIÊM XUÂN HUY
Phủ Nhuận

HỌC TRÒ GIỎI

Trong giờ toán cô giáo thi dụ về toán trừ:

— Bàn tay tôi có 5 ngón, tôi làm đi 5 ngón. Vậy hỏi còn lại mấy ngón?

Loan: Thưa cô, cô còn lại cái bàn tay cụt a!

KÊ MAO CÔN
(Q.P. Hoàng Diệu)

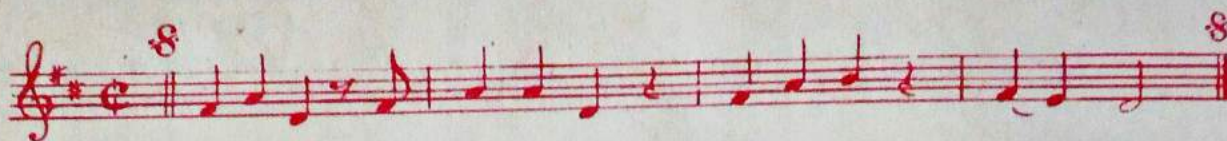

VUI CƯỜI

Kỳ này chuyện vui COI CHỪNG của em Hoàng Đại Vinh được chăm nhất, em được tặng một cuốn Ngày Tháng êm đềm của NHẬT TIẾN làm kỷ niệm.

Con kính chúc Thầy

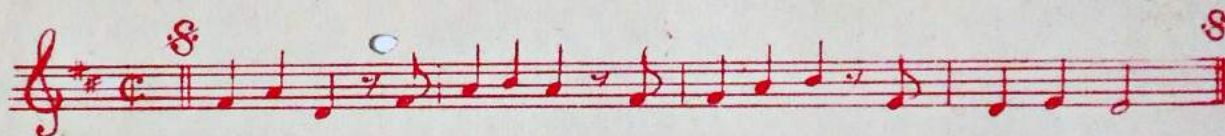
LƯƠNG VĂN BÌNH (NHẬT HÙNG MINH)

1. Tết đến rồi, con kính chúc thầy nhiều sức khỏe dồi dào.
2. Tết đến rồi, con kính chúc thầy gặp may mắn an bình.
3. Tết đến rồi, con kính chúc thầy nhiều hạnh phúc gia đình.
4. Tết đến rồi, con kính chúc thầy cùng quý quyến sum vầy.

Con kính chúc Cô

LƯƠNG VĂN BÌNH (NHẬT HÙNG MINH)

1. Xuân đến rồi, con kính chúc cô gặp nhiều may mắn trong mùa Xuân này.
2. Xuân đến rồi, con kính chúc cô được nhiều sức khỏe dồi dào, vui nhiều.
3. Xuân đến rồi, con kính chúc cô được nhiều hạnh phúc vui cùng gia đình.
4. Xuân đến rồi, con kính chúc cô và cùng quý quyến sum vầy một nhà.

— Bắt đầu xuống nước thì anh ta thề đó. Nhưng phải chờ tới lúc sắp đến đích mới biết được.

TRẢ LỜI NHẬN XÉT :

- 1) Kiểu trang sức của ghế dựa.
- 2) Cái nơ món quà của bé gái.
- 3) Chân sau của ghế
- 4) Miếng đeo của con chó
- 5) Chiếc vớ của bé gái
- 6) Cái nón của cụ già
- 7) Cái nơ trên cổ của cậu trai
- 8) Lối cột gói quà của cậu trai.

CHỈ DẪN :

Mạnh đánh điện tín cho đứa cháu hỏi :

— Cháu có biết địa chỉ của bác Dũng không ?

Đứa cháu trả lời ngay, cũng bằng điện tín : — Có ạ.

NHẬT TIỀN

Đường lên núi THIÊN MÃ

(tiếp theo)

Vì không phải là nhà chuyên môn nên chị Thu Dung chỉ lướt qua từng tấm hình một chứ không chủ tâm quan sát từng phần quan trọng một trên đầu tay như tại tam phần diềm, trung tâm diềm, các hình cù lao, hình chân hay hình cái móc, vân... vân...! Vốn là những danh từ chị chỉ còn nhớ một cách loáng thoáng từ hồi còn đi học. Nhưng khi giờ tới tấm hình thứ ba thì chị suýt kêu lên một tiếng ngạc nhiên. Bởi vì thật là lạ chưa, ngoài những vân tay chụp được, chị còn thấy bức hình hiện lên một vài nét vân lơ mờ, ra ngoài phạm vi của ngón tay! Chị giật mình đem lại phía đèn sáng soi lên cho kỹ thì quả nhiên đó là nội dung của tấm hình đã chụp được chứ không phải vết tay bấn được bôi vào. Chị vội vàng mở ngăn kéo ra lấy ra một chiếc kính lúp rồi đem soi vào chỗ hình vân «nổi ở ngoài ngón tay» thì lần này chị thấy rõ được rằng đó không phải là hình vân nữa mà chính là những nét vẽ! Giáo sư Thomas Vincent đã vẽ lên trang giấy của ông một nội dung khác với nội dung mà ông đã viết rành rành lên trang giấy bằng thứ mực tím đã phai nhòa. Vừa ngạc nhiên, vừa sung sướng,

Chị Thu Dung nhảy bổ lại tủ kính lấy xuống tất cả những dụng cụ cần thiết cho một phóng viên điều tra. Rồi chị trải tờ tài liệu của giáo sư Vincent lên mặt bàn, bật thêm ngọn đèn chụp 75 watt cho tăng cường ánh sáng. Sau đó, với tất cả sự tỉ mỉ và kiên nhẫn sẵn có, chị lần lượt thử những trang giấy với các loại bột hiện hình, kể cả phương pháp xông lại bằng hơi iốt mà chị đã xừ dụng lúc ban chiều. Nhưng sau hơn hai giờ cặm cui chị thất vọng khi thấy các phương pháp của chị không làm cho các hình vẽ nổi lên rõ hơn là một vài nét mờ rồi rạc do máy mình của chị đã chụp được. Chị buồn bã buông xuôi tất cả công việc, nằm ngả trên ghế salon, thử người suy nghĩ. Đứng hồ trên tường diềm thông thả bốn tiếng khô khan. Thế là gần trắng một đêm say sưa với công việc, tuy chưa thu lượm được kết quả gì, nhưng chị tin chắc mình đang nắm giữ một phần tài liệu rất quan trọng trong cuộc chạy đua lên Thiên Mã Sơn. Ở đằng sau những hàng chữ mực tím nhòe nhoẹt đầy nét gạch xóa, giáo sư Thomas Vincent hẳn đã gửi gắm một điều gì bí ẩn, mà cho đến bây giờ, chưa ai khám phá ra được, kể cả bọn Hoa Phở Dung lẫn kẻ tự nhận mình là Tâm què. Chị Thu Dung tin tưởng ở điều ấy, bởi vì nếu Tâm què biết rõ được, hẳn không bao giờ hẳn lại trao cho chị tờ trang giấy này một cách dễ dàng và vô điều kiện đến như vậy. Vấn đề chính yếu bây giờ là phải làm cách nào đọc được những hình vẽ bí ẩn đó. Theo sự hiểu biết của chị thì các loại mực bí mật viết ẩn dấu trong một tài liệu có thể chia thành 3 loại:

— Loại thứ nhất là mực chứa axit và clorua Cobalt có thể phát hiện ra bằng cách hơi nóng.

— Loại thứ nhì là mực chế bằng các hợp chất gốc chì, (encres de plomb) có thể phát hiện nhờ hơi axit sulfhydric.

— Loại thứ ba là mực chế bằng các thứ hóa chất như Clorua Thủy ngân tam (HgCl_3) Nitrat Bismut ngậm nước Bì (NO_3) 3-5 H_2O , phèn chua Sulfat kép Nhôm và Kali ngậm nước $\text{Al}_2\text{K}_2(\text{SO}_4) 4+24\text{H}_2\text{O}$ hay

Acit Oxalic (CO_2H) 2-2 H_2O ... vân... vân... Với những loại mực hóa phẩm này, muốn phát hiện lên ta phải dùng các loại nước thuốc tùy theo từng loại như nước vôi, nước javel, dung dịch Am mô nhắc, dung dịch Nitrat Cobalt.v.v... Nhờ các loại thuốc phát hiện này, mực bí mật sẽ hiện lên hoặc xanh, hoặc lục đỏ hay đen. Cũng có nhiều trường hợp các vết mực hiện rõ dưới ánh sáng của Tử ngoại tuyến (Lumière ultra-violette). Ta biết rằng một luồng ánh sáng trắng đi qua một lăng kính sẽ phân tích thành quang phổ 7 màu theo thứ tự: tím, chàm, xanh dương, lục, vàng, cam và đỏ sậm. Màu tím ở đầu này trong quang phổ thuộc luồng sóng sáng 7500 Angstroems. Như vậy mắt chúng ta chỉ thấy được ánh sáng mặt trời (trắng) trong trường hợp thường lệ đi từ màu tím qua màu đỏ sậm tức là thuộc các luồng sóng sáng từ 4000 đến 7500 Angstroems, vượt qua giới hạn này, mắt ta không còn nhìn thấy ánh sáng nữa. Bên này ranh giới màu tím, tia sáng không thấy được chính là Tử Ngoại Tuyến (tần số từ 4000 xuống đến 136 Angstroems) và bên kia ranh giới của màu đỏ sậm tia sáng không thấy được chính là Xích Ngoại Tuyến (Lumière infrarouge) tần số từ 7500 lên tới 11000 Angstroems. Nhiều vật chất khi bị rọi tia tử ngoại tuyến vào thì phản chiếu lại thành tia sáng thường làm cho ta trông thấy, đó là hiện tượng phát quang của vật chất. Đem áp dụng vào việc giao nghiệm, tác dụng của nó thật là hữu ích. Như một tấm vé số bị cạo sửa dù tình vi đến đâu, dưới ánh sáng tử ngoại tuyến, hai loại mực khác nhau sẽ cho hai loại ánh sáng phản chiếu khác nhau khiến cho ta thấy rõ sự bôi sửa. Hai tờ giấy bạc giả và bạc thật để cạnh nhau dưới tia tử ngoại cũng cho hai tính chất phát quang khác nhau: một tờ phản chiếu thành nâu lạt, một tờ khác sẽ cho nâu tím hay nâu vàng làm cho ta rất dễ nhận ra thật và giả. (còn nữa)

Thư từ bài vở xin gửi về:

NHẬT - TIỀN

tòa soạn tuần báo Thiếu Nhi
159 Thiệu Trị (Phủ Nhuận)

SAIGON

TIẾNG HÚ

TRÊN ĐỈNH NON

CHÀ - HỐC

• VŨ HẠNH •

(tiếp theo)

Anh bỗng nhớ lại A Đíp và mũi tên độc của nó anh còn giắt ở lưng khố. Cánh tay trái anh đang còn nhức nhối khiến anh không sao cử động được nữa. Có lẽ lúc đó nó đã gấp rút đánh trâu về rồi vì nó tưởng đã sát hại được anh. Bây giờ, nếu nghe anh đến, chắc nó không đề anh yên. Xu Bân cho ngựa chạy chậm, cẩn thận đề phòng. Đến gần công buôn bỗng anh nghe vút bên tay, vọi vàng cúi rạp trên mình ngựa. Một tiếng « tách » và mũi tên lao tới, cắm phập ở một thân cây trước mặt. Xu Bân vọi vàng nhảy xuống, rút cây nỏ ở trên mình, nép vào gốc cây cạnh đấy. Chung quanh im lặng. Anh trườn tới, rút mũi tên gài vào mình và vừa đảo mắt theo dõi động tĩnh chung quanh vừa dắt ngựa tiến vào buôn.

Mới tiến vào trong vạt sân anh đã gặp 1 người trai trẻ khá khỏe mạnh lắm li nhìn anh và nhìn con ngựa với một vẻ mặt ngờ vực. Anh nói :

— Cho tôi gặp ông chúa làng.

Người kia làm thỉnh quay lưng đi vào trong một nhà sàn rộng lớn. Một lát một người lực lưỡng, tóc bạc, vẻ mặt hao hao giống như A Đíp bước xuống thang gỗ, chậm rãi đi ra, Tay cầm một ống điếu lớn. Đến gần Xu Bân, ông ta dừng lại, vừa hỏi qua một cái nhìn dò xét :

— Ai đấy ?

Xu Bân trả lời :

— Thưa ông chúa làng. Tôi là Xu Bân ở buôn Nước Ròng.

Người kia gật đầu :

— Biết rồi. Ta là chúa làng Sa Roát. Muốn hỏi gì đấy ?

thieu nhi/32

Xu Bân nói tiếp :

— Ông chúa làng Bu Then cho tôi đến đây trả con ngựa của ông A Đíp đã bị phù thủy Sa keo làm làm lạc trong rừng.

Ông già đảo mắt có vẻ ngờ vực, rồi hỏi :

— Sao không giao cho Sa Keo đem tới ?

— Sa Keo đã bị bắt giữ ở làng. Sa Keo lừa gạt dân làng đem trâu gọi cho A Đíp. Ông chúa làng Bu Then cho tôi đến giao con ngựa này lại và đem số trâu về.

Sa Roát có vẻ ngẫm nghĩ rồi nói :

— Được rồi, đề cho gọi A Đíp đến.

Rồi quay vào trong, kêu lớn :

— A Đíp ! A Đíp !

Có tiếng kêu chuyển ra ngoài công buôn. Rồi một lát sau, A Đíp con người râu rậm mà Xu Bân đã gặp xẽ ở nơi rẫy hoang từ từ ở một lùm cây đầu ngõ tiến vào.

Y đến trước ông chúa làng, hỏi bằng một giọng khó chịu :

— Gì đấy ?

Ông chúa làng bao :

— Nước Ròng cho trả con ngựa và đòi trâu lại.

A Đíp gằn giọng :

— Trâu nào ?

Xu Bân đáp lại :

— Cả làng kéo xuống cũng chỉ để đòi lại những con trâu của họ mà thôi, không ai muốn đánh nhau để gây thù oán làm gì.

— Nếu mày đánh lại tao thì tao trả trâu cho mày đem về.

Xu Bân bèn đáp :

— Không, nếu tao thắng mày thì mày phải đem trâu lên tận chỗ buôn tao.

— Được rồi.

— Xin có ông chúa làng đây làm chứng.

Ông chúa làng nhìn A Đíp có vẻ không bằng lòng, nhưng ông gật đầu. Xu Bân bèn nói :

— Ta không cần đến khí giới vì vô ý gây nên thương tích làm tình giao hảo giữa hai buôn. Ta muốn đánh vật mà thôi.

A Đíp có vẻ ngần ngừ, rồi nói :

— Thôi được.

Xu Bân biết rằng anh chỉ còn có một tay, tay trái gần như tê liệt. Song cái ý thức muốn hạ A Đíp để lấy lại trâu cho dân làng mình làm anh phấn khởi. Anh rút hai mũi tên ném xuống đất, tiến lên một bước. A Đíp vọi vàng nhảy tới, ý vào sức lớn và mạnh, muốn hạ Xu Bân lập tức. Hai bên quần nhau một lát, dồn đầy huỳnh huỳnh trên sân. Cuối cùng A Đíp choàng được ngay mình Xu Bân, chuyển hết gân lực quật mạnh anh ta xuống nền đất. Xu Bân té nằm oằn xuống, nhưng cũng kịp thời đưa chân đạp mạnh khiến cho A Đíp phải nằm sổng soài, liền đó nhanh như cắt, Xu Bân vùng dậy một tay chộp lấy lồng ngực A Đíp, một chân ấn vào bụng gã. Gã cố nhoai người gượng dậy nhưng không thể nào dậy nổi.

Xu Bân trợn mắt, cơn giận đã làm cho anh đỏ bầm mày mặt. Anh nhìn đăm đăm vào mặt A Đíp, nói lớn :

— Dân buôn Nước Ròng bao giờ cũng quý trâu bò của buôn Nước Súp.

(còn nữa)

SỐ TÂN XUÂN

HỘP THƯ VƯỜN HỒNG (tiếp theo)

bảo luôn đi, họ sẽ phải lo cung cấp cho em đầy đủ). Như vậy, các em đỡ bị cái nạn báo thiếu lộ bộ, lại mất công chạy ngược chạy xuôi. Nếu đã lỡ thiếu, gửi tiền về tòa soạn, chị sẽ gửi báo đảm ra cho.

4) Hôm rày có nhiều em nhờ chị xin Thư Mục để lựa sách. Nay nhà sách Khai Trí vừa in xong Thư Mục năm 1972. Vậy em nào cần thì gửi thư về nhà sách Khai Trí số 62 đại lộ Lê Lợi Saigon. Nhà sách sẽ gửi tặng Thư Mục để các em dễ dàng chọn lựa sách mà gửi mua.

Em Đặng Văn Quân — Qui Nhơn: Chị đã nhận được tiền em gửi. Chị rất mừng đã giúp cho em thêm tin tưởng và yêu đời. Chị rất mong những lời thư đầy nhiệt thành thiện chí của các em.

Em Lê Như Sương — Bình Dương: Em gửi 2 hình và chép phiếu gia nhập theo mẫu in trong báo T.N. số 7, chị sẽ làm thẻ ngay cho em. Bút hiệu em sao buồn quá đi em gái ơi!

Em Bùi Hữu Hanh — Qui Nhơn: Chị đã gửi báo đảm tập I rồi đó em. Em nhận được rồi chứ. Cứ sau khi in xong 10 số thì T.N. lại đóng bộ hiện nay sắp đóng tới bộ 3 rồi.

Em Phạm Văn Dũng — Huế: Em đừng buồn người bạn lấy mất báo T.N. Xuân của em nghe Dũng. Chị tin rằng chú bé đó đang hối hận. Vậy là tốt rồi. Chú ấy từ nay sẽ ngay thẳng em ạ. Chị gửi báo ngay rồi đó em. Bài dự thi của em hợp lệ rồi nghe em.

Em Yên Hà — Tam Kỳ: Chú N.T. không làm thơ nhưng thưởng thức thơ thì cũng thuộc hàng khá. Em cứ yên chí gửi thơ mới về. Thơ mới mà lời hay ý đẹp thì hay quá rồi. Nhưng em

phải nhớ thơ mới khó làm đấy nhé, bởi vì nó không phải là bài văn cắt nhỏ đầu đó em. Còn lục bát thì miễn sao đúng luật, ý thơ trong sáng, thì đã tạm coi như được rồi. Vậy tùy ý em, em gửi về loại nào cũng được. Em nhiều thiện chí lắm, và tâm hồn thì thật là thơ mộng.

Em Nguyễn Trường Thành — Sa Giang: Bài trả lời câu đố của em trễ hết gần 1 tuần. Em nhớ kỷ sau gửi sớm hơn nhé.

Em Thùy Trinh — Bình Dương: Sao em không chịu tin rằng chị là chị thật. Bạn em nói tên chị là Đ.T.P., và là trai giả gái thì bạn em mâu thuẫn rồi. Vì giả tí chị là Đ.T.P. thì ít nhất chị cũng không là trai giả gái vì cái chữ «Thị». Sao chụp cho chị tới 2 cái mũ lặn vậy, em gái cưng?

Em Quế Hương — Chợ Lớn: «Chị bằng lòng nhận bé làm em và sẽ thương bé thật nhiều». Đó, chị chiều quá rồi đó nghe. Em chiếm giải nhất về cô động rồi. Sao tài thế hử em. Thuyết phục giỏi thế, phải cử em làm trưởng ban ngoại giao mới được.

Ông Lương Hoà — Tam Kỳ: Chúng tôi xin cảm tạ lòng quý mến của ông dành cho Thiếu Nhi. Nghĩ tới những độc giả như ông, chúng tôi cảm thấy dù con đường có cực nhọc biết mấy, chúng tôi vẫn ráng cố gắng. Tòa soạn đã gửi số Xuân ra rồi.

Em Hoàng Thị Bích Vân — Thị Nghè: Em đừng dằn dứ tem, vô ích mà tốn tiền, không lẹ hơn đâu em. Dán đủ thôi em ạ. Em gửi phiếu và hình về chị làm thẻ gấp, rồi chủ nhật ghé tòa soạn lấy, em nhé.

Em Đăng Linh — Quảng Tín: Em hên ghê em nhỉ. Tưởng là không có T.N. Xuân, mà bạn lại tặng thích thú ghê. Chú bé Trần Công Bách này thật là thông

minh và tế nhị quá. Ráng cố động cho báo nữa em nhé. Em phải dặn trước sếp báo, để họ tăng số đặt mua của nhà tổng phát hành lên, em ạ.

Em ký tên không rõ — Nha Trang: Em cứ theo dõi T.N. mãi mãi như em đã làm, chị tin chắc em sẽ trở nên tốt lành hơn. Tòa soạn coi xong thư em không ai xấu cả, chỉ ngậm ngùi thương em đã không có cái may mắn được hấp thụ nền giáo dục tốt. Mong em nên nghe lời chị mà sửa mình, em còn kịp làm lại cuộc đời của em. Chị rất mong thư thứ hai của em như em đã hứa. Chị không coi đó là lời hăm dọa. Cầu xin Thượng Đế giúp em.

Em Hải Âu Khách — Tùng Nghĩa: Nếu tất cả đều sốt sắng với T.N. như em thì T.N. đã tràn ngập mọi gia đình rồi. Thôi, cứ yên chí em ạ, sẽ có ngày được như vậy phải không em. Vườn Hồng có nhiều con trai lắm. Em vào vườn Hồng thì chị hoan nghênh quá rồi. Cứ cố động cho báo mình thêm nữa em nhé.

Em Như Thy — Chợ Lớn: Em gửi ảnh và phiếu lý lịch về, chị làm thẻ gấp cho. Chú N.T. rất cảm động và nhờ chị chuyển tới em lời chúc tốt của chú.

Em Hồng Ngự — Chợ Lớn: Chị không là văn sĩ nổi tiếng đâu, bạn em làm đấy. Nhưng nếu chị có là văn sĩ nổi tiếng, chị cũng không bao giờ chê văn em đâu. Điều đó thì bạn em đúng đấy. Chị biết các em ngay thẳng, không nịnh đâu mà. Cho chị gửi lời cảm ơn Quế Hương. Chú N.T. hiền lắm, em cứ gửi thư về cho chú, đừng sợ.

Em Hoàng Mộng Linh — Saigon: Không gia nhập G.Đ.T. N vẫn cứ gửi bài về như thường nghe em. Bé là con trai, đừng không nào. Chị vui mừng nhận bé vào Vườn Hồng.

Thương mến tất cả các em

BUP-BE NHẬT-BÁN

